

Opbakning til AI i det offentlige afspejler forskelle i danskernes erfaringer og udsyn mere end en generationskløft

Danskerne og kunstig intelligens i det offentlige

Af

Therese Waalen Sandberg

DDC undersøger:
Danskerne og kunstig intelligens i det offentlige

Forfattere

Maj 2026

Therese Waalen Sandberg
Videnskabelig Assistent, Digital Democracy Centre, SDU
tw@journalism.sdu.dk

Claes de Vreese
Professor, Centerleder, Digital Democracy Centre, SDU
c.h.devreese@uva.nl

Arjen van Dalen
Professor, Center for Journalistik, SDU
avd@sam.sdu.dk

Om DDC

Digital Democracy Centre (DDC) er et forskningscenter ved Syddansk Universitet, som beskæftiger sig med, hvordan digitalisering, algoritmer og AI påvirker centrale aktører i den demokratiske proces. Centeret er tværdisciplinært og kombinerer forskningsområder såsom datalogi, jura, statskundskab, økonomi og journalistik.

Om CDAI-projektet

Rapporten er udgivelse nummer syv i projektet "Citizens, Digitalization and AI" ved Digital Democracy Centre (DDC) på SDU. Projektet undersøger den danske befolknings holdninger til kunstig intelligens og digitalisering med fokus på tillid, bekymringer og forståelse. Projektet er finansieret af TrygFonden.

Appendiks

Appendiks til rapporten kan tilgås her: <https://portal.findresearcher.sdu.dk/en/publications/appendiks-til-rapporten-opbakning-til-ai-i-det-offentlige-afspejl/>

DDC undersøger:
Danskerne og kunstig intelligens i det offentlige

Tidligere DDC-rapporter

Rapport 1: *'Digital Democracy Centre undersøger: Danskernes digitale forståelse, digitale kompetencer og digitale forståelse – og deres tillid til algoritmer'* (2023)

Rapport 2: *'Digital Democracy Centre undersøger: Danskernes brug af de sociale medier som nyhedskilder – og deres syn på fake news og disinformation'* (2023)

Rapport 3: *'Digital Democracy Centre undersøger: Digitaliseringen af den demokratiske samtale – og deltagelse i politiske diskussioner online'* (2023)

Rapport 4: *'Danskernes viden om, holdninger til og brug af (generativ) kunstig intelligens'* (2024)

Rapport 5: *'Danskerne og tech-giganterne: Fra opfattelser til handling'* (2025)

Rapport 6: *'Danskerne bruger mere AI, men er skeptiske over for teknologiens udbredelse i samfundet: Danskerne, digitalisering og kunstig intelligens 2022-2025'* (2026)

Indholdsfortegnelse

Rapportens hovedkonklusioner	6
Executive summary.....	9
Indledning	12
Data og metode	14
Indsamling af data.....	14
Operationalisering.....	14
Generationsdefinitioner	14
Scenarier.....	14
Måling af digitale kompetencer	16
Måling af danskernes syn på generativ kunstig intelligens	16
Metoder	17
Danskernes holdninger til kunstig intelligens i det offentlige	18
AI skal bruges som et støtteværktøj, og må helst ikke træffe beslutninger uden menneskeligt opsyn	18
Selvom danskerne opfatter kunstig intelligens som mere kompetent til nogle opgaver, foretrækker de stadigvæk, at mennesker træffer beslutninger	21
Danskerne er splittede i forhold til, hvorvidt det bør være lovligt at træne kunstig intelligens på følsomme data med henblik på at opspore sygdom	21
Generationer er lige (u)enige i at kunstig intelligens må anvendes på følsomme data	23
Scenarie 1 & 2: Danskernes villighed til selv at anvende AI-baserede værktøjer i det offentlige	24
Scenarie 1 – Byggetilladelse	26
Scenarie 2 – Lægebesøg.....	27
Der er ikke forskel på generationers villighed til at anvende AI-værktøjer i det offentlige	28
Mænd er mere villige til at anvende kunstig intelligens som læge end kvinder	29

Dem, der bruger mest AI hjemme i det private, er også mere villige til at bruge AI-værktøjer hos det offentlige	31
Der er særligt modstand fra de danskere, som har et negativt syn på AI og teknologiens rolle i samfundet.....	33
Opsummering.....	35
Scenarie 3 og 4 – Hvilke AI-værktøjer i det offentlige mener danskerne, at andre bør anvende?	36
Scenarie 3 – Familiemedlem på plejehjem	37
Scenarie 4 – Barn i anbringelse	38
Generationernes svar indikerer ikke en tydelig sammenhæng, men unge er lidt mere villige at anbefale personalisering.....	39
Mænd er lidt mere villige til at anbefale udsatte borgere at benytte AI-baserede værktøjer	40
Danskere, der bruger AI hjemme i det private, er mere villige til at anbefale AI-baserede værktøjer	42
Danskere, som har et negativt syn på AI og teknologiens rolle i samfundet, er særligt modvillige til at anbefale udsatte borgere AI-værktøjer	43
Opsummering.....	46
Alle fire scenarier: samlet overblik over, hvad der påvirker danskernes opbakning til kunstig intelligens i det offentlige	46
Hver femte dansker føler sig usikker på, at de kan følge med den teknologiske udvikling de næste fem år.....	48
Opsummering.....	52
Referencer.....	53

Rapportens hovedkonklusioner

Denne rapport undersøger danskernes forhold til kunstig intelligens i det offentlige på baggrund af en repræsentativ spørgeundersøgelse, som blev udført via analyseinstituttet Epinion. Der er særligt fokus på, hvilke værktøjer danskerne er mest villige til at benytte, og hvad der karakteriserer dem, som er tilbøjelige til at ville anvende AI-baserede værktøjer i det offentlige. Rapporten måler deres villighed til at bruge AI-baserede værktøjer på tværs af fire forskellige scenarier: 1) ansøgning om byggetilladelse 2) et besøg hos lægen 3) et familiemedlem, der skal på plejehjem og 4) et barn, der skal anbringes uden for hjemmet. For hvert scenarie måles danskernes villighed til at bruge gradvist mere komplekse AI-baserede værktøjer – fra en simpel chatbot til en personaliseret assistent.

I lyset af en den teknologiske omvæltning, som danskerne står over for med implementering af kunstig intelligens i det offentlige, tager rapporten også temperaturen på danskernes selvsikkerhed i forhold til, hvorvidt de kan ”følge med” den teknologiske udvikling de næste 5, 10 og 20 år. Nedenfor præsenteres rapportens hovedpointer, som uddybes i resultatafsnittet.

Der findes ikke en one-size-fits-all løsning

Danskernes villighed til at bruge AI-baserede værktøjer afhænger af, hvilken type sag der er tale om. For eksempel er 86% af danskere villige til at bruge en simpel AI-baseret chatbot til at hjælpe dem med at ansøge om en byggetilladelse, men kun 58% er villige til at anvende en simpel AI-baseret chatbot som læge til at identificere symptomer på hudsygdom. Vi kan således ikke sige med sikkerhed, at den samme type AI-baserede løsning vil være lige populær i alle tilfælde. Dette bør myndigheder og kommuner være opmærksomme på, da et AI-baseret værktøj på ét område i det offentlige måske kan opleve stor

opbakning, mens den samme teknologi på et andet område kan opleves som kontroversiel.

Simple AI-baserede chatbots er mest populære på tværs af sagstyper

En simpel AI-baseret chatbot er den teknologi, som flest er villige til at anvende på tværs af de fire scenarier. Opbakningen falder i takt med, at den kunstige intelligens bliver mere avanceret og fylder mere i sagsbehandlingen. Der er således en relativt lav opbakning til AI-baserede personaliserede assistenter i det offentlige, hvilket er interessant, da andre undersøgelser har vist, at danskerne mener, at algoritmer er bedre til at personalisere indhold til dem end mennesker (van Dalen 2020).

AI må godt spille en rolle, men må ikke træffe afgørelser

Mange danskere mener, at AI gerne må spille en mindre rolle i sagsbehandlingen i det offentlige, men helst som et værktøj til rådgivning og informationssøgning til mennesker. Danskerne er særligt imod, at kunstig intelligens anvendes til at træffe etiske beslutninger og endelige afgørelser i sager. Vi finder tilmed, at danskerne er splittede i forhold til at lade kunstig intelligens blive trænet på følsomme data, selv når formålet er at forebygge sygdom. Her svarer 40%, at de er enige og 35%, at de er uenige.

Særligt de AI-erfarne og dem med et positivt syn på AI vil bruge AI-baserede værktøjer i det offentlige

AI-baserede værktøjer er mest populære hos den del af befolkningen, som bruger generativ AI mest i deres daglige liv. På tværs af sagstyper er der en tendens til, at (særligt) dem, som bruger generativ AI i det private ugentligt eller dagligt, er mere tilbøjelige til at bruge AI-baserede løsninger i det offentlige. Det er på samme vis de danskere, som er positivt indstillede over for generativ AI generelt, som er mest villige til at bruge AI-baserede værktøjer i det offentlige. Omvendt finder vi, at de danskere, som er negativt indstillede over for kunstig intelligens og dens rolle i samfundet, er væsentligt mindre tilbøjelige til at anvende AI-baserede værktøjer i det offentlige.

Mænd, højreorienterede og folk fra højere indkomstgrupper er mest tilbøjelige til at bruge AI-baserede værktøjer i det offentlige

Dem, som er mere tilbøjelige til at ville bruge AI-baserede værktøjer i det offentlige er desuden oftere mænd, højreorienterede og tilhører højere indkomstgrupper. Omvendt betyder det, at de danskere som er mindre villige til at anvende AI-baserede værktøjer i det offentlige er kvinder, venstreorienterede og tilhører lavere indkomstgrupper. Dem med en grund- eller folkeskoleuddannelse er mere tilbageholdende, men det er ikke tydeligt, hvilken betydning uddannelse har for det samlede billede. Det samme gælder for aldersgrupper. Millennial-generationen og Generation Z er i nogle scenarier mere tilbøjelige til at anvende personaliserede assistenter, men de er ikke kategorisk mere villige til at bruge AI-baserede værktøjer. Det vil sige, at unge generationer generelt er lige så (u)villige til at bruge AI-baserede tjenester i det offentlige som ældre generationer. Disse fund stemmer overens med resultater fra anden forskning (Kramer et al. 2018).

Mænd er særligt villige til at erstatte et lægebesøg med en kunstig intelligens

Særligt i det scenarie, der vedrører en kunstig intelligens, der agerer som læge, scorer mænd signifikant højere end kvinder. For eksempel er 63% af mænd villige til at anvende en AI-baseret chatbot til at diskutere symptomer, mens det

DDC undersøger:

Danskerne og kunstig intelligens i det offentlige

samme kun gælder for 53% af kvinder. En ud af fem mænd (21%) er ligeledes villige til at lade en kunstig intelligens diagnosticere og medicinere dem, mens det kun gælder for 16% af kvinder. Dette fund skiller sig ud ift. mønstrene i de øvrige scenarier, hvorfor lægebesøget ser ud til at signalere en særlig præference hos mænd.

1 ud af 5 danskere er usikre på deres evne til at følge med den teknologiske udvikling de næste fem år

Resultaterne viser, at 19% af danskerne (ca. 1 ud af 5) føler sig usikre på, at de kan følge med den teknologiske udvikling de næste fem år. Andelen stiger til 30% for de næste ti år, og til 46% for de næste tyve år. Ca. halvdelen af befolkningen er altså usikre på, at de fortsat kan være teknologisk kompetente i 2046.

Unge, højtuddannede, mænd og dem med høje digitale kompetencer føler i højere grad, at de kan følge med

Det er særligt Generation Z (mellem 18-29 år) der er mest selvsikre på, at de kan følge med den teknologiske udvikling. Baby Boomer-generationen (62-80 år) svarer, at de er usikre i forhold til de næste fem år, og Generation X (46-61 år) svarer, at de er usikre på, at de kan følge med de næste 10 år. Det er også særligt mænd, folk med længere uddannelser og høje digitale kompetencer, der føler sig sikre på, at de kan følge med den teknologiske udvikling. Omvendt betyder det, at kvinder, kortuddannede og folk

med medium eller lave digitale kompetencer er mere usikre på, at de kan følge med.

Executive summary

This report investigates Danes' opinions towards the use of AI in the public sector. The report builds on responses that have been collected through a representative survey carried out by Epinion. The focus of this report is especially which types of AI-tools the Danes would be willing to use when interacting with the public sector. This report is furthermore interested in mapping the characteristics of the Danes who are willing to use AI-tools. Their willingness to use AI-tools is measured across four specific scenarios, which are 1) applying for a building permit 2) going to the doctor 3) a family-member going to a nursing-home and 4) a child going into foster care. For every scenario the Danes' willingness to use (or recommend use of) increasingly complex AI-based tools are measured – from a simple chatbot to a personalised assistant.

Furthermore, in light of the rapid societal development of new technologies, the Danes was asked more generally about whether they feel confident they can “keep up” with technological advancements in the next five, ten and twenty years. The following section presents the report's main findings which are all explored in depth in the results section.

There is no one-size-fits-all solution

The first main finding is that Danes' willingness to utilize AI-based tools depend on the context of their use. For example, 86% of Danes are willing to use a simple AI-based chatbot to help them file an application for a building permit. However, only 58% are willing to use a simple AI-based chatbot to help them identify symptoms of a possible skin condition. Therefore, we cannot say for sure that a simple AI-based chatbot would be a popular solution in all cases. Government and municipalities should take this into consideration when implementing AI-based tools, seeing as a chatbot might be perceived as helpful in one area of the public

sector, while the same technology might be perceived as controversial in another.

Simple AI-based chatbots are most popular across scenarios

A simple AI-based chatbot is the type of technology which most Danes are willing to use across all four scenarios. The support for AI-based tools diminishes as the AI become more advanced and more autonomous. We find relatively low support for AI-based personal assistants in the public sector. This is interesting as other reports have documented that Danes believe algorithms to be better at

personalizing content for them than humans (van Dalen 2020).

AI can play a minor role but should not make final decisions

Most Danes agree that AI can play a minor role in processing cases in the public sector, but mostly as a tool for consulting and informing humans. The Danes are especially against AI being used to make ethical decisions as well as deciding case outcomes. We also find that the Danes are torn about whether it should be legal to train AI on sensitive data – even when the aim is preventing illness. 40% of Danes declare that they agree it should be legal, and 35% disagree.

Experience with AI and attitudes towards AI are important factors for Danes' willingness to use AI-tools in the public sector

AI-based tools are most popular with those who use generative AI the most in their daily lives. Across all four scenarios we see a tendency for (especially) those who use generative AI daily or weekly to be most likely to want to use AI-based tools in the public sector. We also find that Danes who are positive towards generative AI in society in general, are more willing to use AI-based tools in the public sector. Reversely, we find that Danes who report a negative attitude towards AI and its role in society are (significantly) less likely to want to use AI-based tools in the public sector.

Men, Danes who lean right politically and Danes that come from higher income groups are more likely to want to use AI in the public sector

Danes who are more likely to want to use AI-based tools in public administration are more often males, they more often lean right politically, and they more often come from higher income groups. Reversely this means that those who are less willing to want to use AI-based tools in the public sector are women, left-leaning politically, and from lower income groups. We find that Danes with a baseline/elementary level education are more resistant, but the effect of education overall is unclear. The same is true for age groups. Here we do not find consistent evidence that age makes a difference. Millennials and Generation Z is, in some scenarios, more willing to use personalised assistants, but are not significantly more willing to use other types of AI-tools. This means that young generations seem to be as (un)willing to use AI-based tools in the public sector as older generations. This finding concurs with results from other research (Kramer et al. 2018).

Men are especially willing to replace a visit to the doctor's office with AI

Especially in the medical scenario, we find that men are significantly more willing to use AI-based tools to get diagnosed. 63% of men are willing to discuss their symptoms with a simple

AI-based chatbot, while the same is only true for 53% of women. One in five men (21%) is willing to let an AI diagnose and medicate them compared to only 16% of women. This finding is remarkable, as the divide between genders in the other three scenarios is less explicit. This might signal a very particular preference for men.

One in five Danes feel unsure as to whether they can keep up with technological developments in the next five years

When asked about how confident they are that they can keep up with technological developments for the next five years, about one in five Danes (19%) respond that they feel unsure to some degree. The percentage rises to 30% for the next ten years and to 46% for the next twenty years. About half the population feel unsure that they will continue to be technologically competent in 2046.

Especially young people, and people with high education backgrounds, men and people with high digital skills feel sure they can keep up

Especially Generation Z (between 18 and 29 years of age) are confident that they will be able to keep up with technological developments. Reversely, people from the Baby Boomer generation (between 61 and 80 years of age) are unsure as to whether they will be able to keep up for the next five years. Generation X (between 46 and 61 years of age) become unsure when considering the next ten years. We also find that men and people with higher education backgrounds are more likely to be sure that they can keep up. Finally, we find that Danes with high digital skills are most likely to believe they can keep up. This reversely means that women, people with shorter education backgrounds and people with low or medium digital skills are more likely to feel unsure that they can keep up.

Indledning

Både i november 2025 og i marts 2026 har danskerne været til stemmeurnerne. På tidspunktet for denne rapport's udgivelse er Danmark på vej til at få ny regering, og der er fastlagt nye kommunalbestyrelser på tværs af hele landet. En af de opgaver, som både folketings- og kommunalpolitikere kommer til at stå over for i løbet af den næste valgperiode, er, hvordan kunstig intelligens skal reguleres og implementeres hensigtsmæssigt i offentlig forvaltning.

Der er allerede blevet eksperimenteret en del med teknologien. Tilbage i 2020 aftalte regeringen, KL og Danske Regioner at oprette en investeringsfond, som skulle støtte afprøvning af nye teknologier i den offentlige sektor, herunder forskellige typer af kunstig intelligens, som skulle løse opgaver, f.eks. sortere mails, håndtere aktindsigter, risikovurdere underretninger, opspore begyndende sygdom og matche ledige borgere med virksomheder¹. Den endelige evaluering af projekterne konkluderede, at der var positivt potentiale og økonomiske gevinster ved at implementere kunstig intelligens. Evalueringen konkluderede dog også, at det i højere grad var opgaver af ”lavere juridisk kompleksitet”, som havde haft succes. Derfor anbefalede rapporten, at der arbejdes med nuværende juridiske rammer for håndtering af borgernes data, da meget af den gældende lovgivning ikke er tilpasset en verden med kunstig intelligens². Udfordringen med jura blev også fremhævet af Datatilsynet i en rapport fra 2023³, hvor myndigheden udførte en kortlægning af projekter med kunstig intelligens i danske kommuner. Her fandt Datatilsynet, at mange kommuner ikke udførte de påkrævede risikovurderinger korrekt for at implementere AI-baserede værktøjer. Datatilsynet fandt også, at kommunerne nogle gange var i tvivl om det juridiske grundlag, der lå til grund for, at de kunne behandle borgeres data.

Nye tal fra ADD (algoritmer, data og demokrati) i 2025 viste, at danskernes opbakning til digitalisering af det offentlige er faldet med 16 procentpoint siden 2023⁴. Det er nu et flertal af danskere, som er uenige eller uafklarede i forhold til, hvorvidt digitalisering af det offentlige er til gavn for borgerne. Den samme undersøgelse viser også, at danskernes tillid til, at det offentlige forvalter borgernes data på en forsvarlig måde, er faldet med 11 procentpoint siden 2023. Samme år præsenterede regeringen, KL og danske regioner et mål om, at kunstig intelligens skulle afløse 30.000 årsværk i det offentlige frem mod 2035⁵.

¹ Deloitte (2024)

² ibid

³ Datatilsynet (2023)

⁴ ADD (2025)

⁵ Møller (2025)

Vi ved stadigvæk meget lidt om, hvordan danskerne forholder sig til kunstig intelligens i det offentlige. En måling fra Dansk Industri i 2024 viste, at 87% af danskere mente, at det kun var okay at anvende kunstig intelligens i det offentlige, hvis det reducerede antallet af fejl i sagsbehandlinger, og 40% mente, at kunstig intelligens aldrig måtte begå fejl⁶. Målingen viste også, at omkring halvdelen af danskere var enige i, at kunstig intelligens kan anvendes på en række områder, bl.a. i 'den generelle sagsbehandling i den offentlige sektor' og til 'offentlig sagsbehandling til at indsamle sagsoplysninger og understøtte beslutninger', men målingen ekspliciterer hverken hvilken type af kunstig intelligens, der er tale om, eller hvilke specifikke opgaver, den skal løse. I en anden måling, som er blevet udført af Rambøll og Dansk IT, kan man læse, at 74% af danskere erklærer sig enige i, at det offentlige bør indføre kunstig intelligens i det offentlige, hvor det gavner borgere og myndigheden. Cirka halvdelen af borgerne er enige i, at kunstig intelligens kan anvendes til at undersøge eller analysere sager i det offentlige, men kun 28% mener, at kunstig intelligens må anvendes til 'personlig vejledning på nettet med f.eks. chatbotter'.⁷

Her er det lidt usikkert, hvad der præcis menes med udsagnet 'personlig vejledning', og det er desuden værd at bemærke, at danskernes opbakning til teknologien i begge undersøgelser hviler på en meget central antagelse, nemlig at det enten reducerer fejl, eller er 'til gavn for borgerne'. Det sidste kan særligt være svært for andre at afgøre end borgerne selv, og det er bekymrende, at vi ser danskernes opbakning til digitalisering af det offentlige falde. Det er vigtigt for vores digitale demokrati, at vi som samfund sikrer, at danskernes tillid og tryghed følger med i takt med, at flere og flere offentlige tilbud bliver digitale, og at kunstig intelligens i det offentlige bliver mere og mere udbredt.

I denne rapport kigger vi derfor nærmere på, hvordan danskerne forholder sig til kunstig intelligens i det offentlige. Vi vil se nærmere på, hvor trygge danskerne er ved at skulle anvende forskellige typer af AI-værktøjer i fire specifikke forvaltningssager. Vores analyse kan ikke dække alle de mulige kombinationer af kunstig intelligens og offentlig sagsbehandling, der findes, men den kan bidrage med et udgangspunkt og en overordnet kortlægning af, hvor nogle af smertepunkterne findes for danskernes tillid og tryghed.

Set i lyset af, at det danske samfund står over for flere teknologiske omvæltninger (DSB og rejsekort skubber brugere over på apps, tusindkronesedlen udgår og der er nye digitale identifikationstjenester på vej fra EU) ser rapporten også nærmere på, hvorvidt danskerne føler sig sikre på, at de kan følge med den teknologiske udvikling i fremtiden.

⁶ Dansk Industri Analyse (2025)

⁷ Dansk IT (2024)

Data og metode

Indsamling af data

Data blev indsamlet via et spørgeskema fra d. 12. til d. 19. december 2025, og spørgerunden blev gennemført af analyseinstituttet Epinion. Datasættet består af svar fra i alt 1300 medlemmer af Epinions online panel i alderen 18-99 år, og de er repræsentative for den danske befolkning for så vidt angår køn, alder og region. Der er kun anvendt fuldt besvarede spørgeskemaer til rapportens analyser.

Operationalisering

I løbet af rapporten anvendes der en række forskellige begreber, som præsenteres i dette afsnit. Her forklarer vi, hvordan begreberne skal forstås, og hvordan vi måler dem.

Generationsdefinitioner

I løbet af rapporten undersøger vi forskelle i danskernes holdninger til kunstig intelligens og digitalisering i det offentlige efter, hvilken generation de tilhører. Til at opdele danskerne i generationer, anvender vi klassificeringer, som stammer fra Pew Research Center⁸, og som lyder således:

<i>Generation</i>	<i>Født mellem...</i>	<i>Tilsvarende alder i 2026</i>
Mellemkrigsgenerationen	1928 og 1945	81-98 år
Baby Boomers	1946 og 1964	62-80 år
Generation X	1965 og 1980	46-61 år
Millennials	1981 og 1996	30-45 år
Generation Z	1997 og derefter	18-29 år

Scenarier

Til at måle danskernes opbakning til kunstig intelligens i det offentlige, har vi designet fire forskellige scenarier, hvor respondenterne bliver bedt om at tage stilling til, hvorvidt de mener det er en god idé at anvende eller interagere med en kunstig intelligens. De omhandler hhv. en byggesag, et lægebesøg, et familiemedlem på plejehjem og et barn i anbringelse. Scenarierne bliver gradvist mere dataetiske

⁸ PRC (2019)

DDC undersøger:

Danskerne og kunstig intelligens i det offentlige

komplekse. I det første scenarie behandles der oplysninger om borgerens bolig, adresse og økonomi. I det sidste scenarie behandles der data om en umyndig borger, som vedrører borgerens ansigt, indre følelsesliv, familie og relationer og desuden intime sagsoplysninger om mistriksel. Formålet med dette design er at undersøge, hvor meget den enkelte type af sag påvirker borgernes villighed til at anvende AI-baserede værktøjer. Vores forventning vil generelt være, at danskernes opbakning falder i takt med at sagerne involverer flere moralske elementer⁹.

Scenarierne er desuden designet sådan, at der også sker i en intern progression i deres items. Dette aspekt er inspireret af bl.a. Komiak & Benbasat 2006, Dietvost et al 2015 og Logg et al 2019, som fremhæver, at tilliden til algoritmer og AI-baserede systemer medieres af, hvorvidt der er tale om rådgivende eller handlende systemer. Hvert scenarie begynder således med at spørge til, hvorvidt danskerne vil være villige til at benytte en 'simpel AI-baseret chatbot' til at rådgive dem. Derefter bliver AI-værktøjerne gradvist mere komplekse, (f.eks. med stemmegenkendelse og ansigtsgenkendelse) og autonome (de får gradvist flere beføjelser og bliver mere beslutningsdygtige). De første to scenarier afsluttes således ved at spørge til, hvorvidt danskerne ville vælge en funktion, hvor kunstig intelligens træffer en øjeblikkelig afgørelse i deres henvendelse eller sag. De sidste to scenarier afsluttes med at spørge til, hvorvidt danskerne mener det ville være en god idé for udsatte borgere at anvende personaliserede AI-baserede assistenter til at håndtere deres sager.

Formålet med denne progression er at se nærmere på, hvorvidt der er nogle typer værktøjer, der får opbakningen til at falde. Det samlede design af scenarierne tillader os at sammenligne, hvordan forskellige typer af AI-baserede værktøjer opfattes i forskellige typer af sager.

Der er også forskning, der peger på gennemsigtighed som et vigtigt spændingsfelt, når det kommer til AI-baserede modeller i offentlig forvaltning (se f.eks. Madan & Ashok 2023). Der findes nemlig forskellige typer af kunstig intelligens, som behandler data på meget forskellige måder. Det er således muligt at designe algoritmer, som er fuldt gennemsigtige, og hvor alle beslutninger, som bliver truffet, kan spores og efterprøves af mennesker. Denne type kunstig intelligens er noget helt separat fra store LLM-modeller som f.eks. ChatGPT, der ofte beskrives som en såkaldt 'black box', og hvor det kan være meget svært eller helt umuligt at redegøre for, hvordan en beslutning er blevet truffet. Det har dog været for omfangsrigt for vores scenarier at inkludere en eksplicit kontrol for dette. I tidligere undersøgelser af danskernes forhold til kunstig intelligens hos CDAI, har vi fundet, at langt de fleste danskere ikke kan forklare forskellen på algoritmer, machine learning og kunstig intelligens¹⁰. Derfor har vi i stedet anvendt formuleringer som "simpel AI-baseret chatbot" til at signalere for respondenterne, at der er tale om en

⁹ Bigman & Grey (2018)

¹⁰ Sandberg et al 2026:36

DDC undersøger:
Danskerne og kunstig intelligens i det offentlige

lavere grad af databehandling og/eller kompleksitet i forhold til det, vi f.eks. kalder "en AI-baseret personaliseret assistent". Vi har desuden valgt ikke at randomisere vores items, så rækkefølgen dermed også signalerer for respondenterne, at der er tale om gradvist mere komplekse AI-baserede modeller. Fordelen ved vores metode er, at det gør spørgeskemaet nemmere for respondenterne at forholde sig til uanset deres kendskab til, hvordan man bygger kunstig intelligens. Ulempen er, at respondenternes svar hviler på en instinktiv forståelse af vores formuleringer. I de to første scenarier har vi også valgt specifikt at fremhæve en fordel ved AI-baserede løsninger – nemlig at de generelt har kortere ventetid end mennesker.

Du kan læse mere om baggrunden for vores design af scenarier i rapportens appendiks afsnit 1.3.

Måling af digitale kompetencer

I rapportens sidste del anvender vi begrebet *digitale kompetencer*. Dette mål er baseret på et spørgebatteri med ni items, som måler danskernes digitale kompetencer. Målingen består af en reflektiv indeks, der måler hvor selvsikre danskerne føler sig i forhold til at anvende forskellige, digitale værktøjer. Det samlede indeks måles på en skala fra 0-1 hvor en højere score kan fortolkes som højere digitale kompetencer.

Indekset bliver anvendt i rapporten med kategoribetegnelserne "lav", "mellem" og "høj". Her er skalaen fra 0-1 delt op i tertiler, således at en score (s) under eller lig med en tredjedel ($s \leq 1/3$) betegner et "lavt" niveau for digitale kompetencer, og en score mellem en tredjedel og to tredjedele ($1/3 > s \leq 2/3$) betegner et "mellem" niveau for digitale kompetencer, og en score højere end to tredjedele ($s > 2/3$) betegner et "højt" niveau for digitale kompetencer.

Måling af danskernes syn på generativ kunstig intelligens

Til at måle danskernes forhold til kunstig intelligens konstruerer vi endnu et reflektivt indeks. Det anvender vi til at måle danskernes overordnede syn på generativ kunstig intelligens – altså, hvorvidt danskerne mener, om teknologiens udbredelse vil forbedre eller forværre samfundet.

Indekset er baseret på to spørgebatterier. Det første spørgebatteri beder danskerne vurdere, hvorvidt de mener udbredelsen af generativ kunstig intelligens vil have en overordnet negativ eller positiv indvirkning på forskellige demokratiske institutioner, velfærdsstaten og samfundslivet i øvrigt. Det andet

DDC undersøger:

Danskerne og kunstig intelligens i det offentlige

spørgeskemaet beder danskerne om at vurdere, i hvilken grad de mener, at generativ kunstig intelligens kan afhjælpe eller forværre udfordringer, som vores demokrati står over for i dag – f.eks. mangel på arbejdskraft og spredning af misinformation på nettet. Det samlede indeks måles på en skala fra 0-1 hvor en højere score kan fortolkes som et mere positivt syn på generativ kunstig intelligens.

Indekset anvendes i rapporten med kategoribetegnelserne ”negativt”, ”medium” og ”positivt”. Her er skalaen fra 0-1 delt op i tertiler, således at en score (s) under eller lig med en tredjedel ($s \leq 1/3$) betegner et ”negativt” syn på kunstig intelligens, og en score mellem en tredjedel og to tredjedele ($1/3 < s \leq 2/3$) betegner et ”medium” syn på kunstig intelligens, og en score højere end to tredjedele ($s > 2/3$) betegner et ”positivt” syn på kunstig intelligens.

Alle spørgsmål fra samtlige spørgeskemaer fremgår af rapportens appendiks, afsnit 3.0. En uddybende beskrivelse af alle indeksskonstruktioner, herunder deres robusthed fremgår af rapportens appendiks afsnit 1.2.

Metoder

De analysemetoder, der ligger til grund for rapportens figurer, præsenteres nærmere i afsnit 1.4 i rapportens appendiks. I løbet af rapporten opfattes p-værdier under 0,05 som udtryk for statistisk signifikante sammenhænge.

Danskernes holdninger til kunstig intelligens i det offentlige

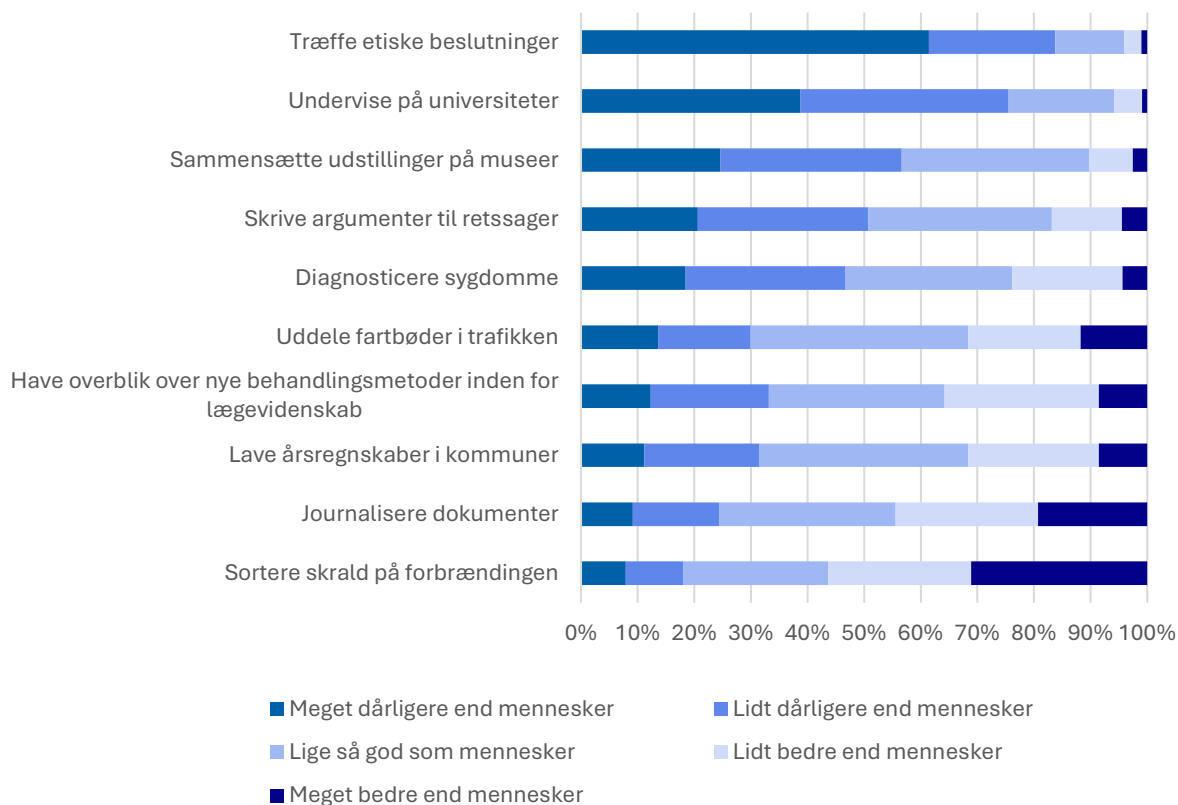
I de følgende afsnit præsenterer vi rapportens resultater. Enkelte afsnit kan suppleres med information fra rapportens appendiks, [som kan tilgås her](#).

AI skal bruges som et støtteværktøj, og må helst ikke træffe beslutninger uden menneskeligt opsyn

I denne første del ser vi nærmere på danskernes opfattelse af kunstig intelligens, og hvordan de mener, at den bedst kan anvendes i det offentlige. Først er vi interesserede i, hvorvidt danskerne mener, at en kunstig intelligens overhovedet kan være kompetent til at løse opgaver i det offentlige.

Figur 1 viser danskernes opfattelse af, hvor god en kunstig intelligens er til at løse forskellige opgaver i forhold til et menneske.

Figur 1: Hvor god tror du en kunstig intelligens er til følgende opgaver i det offentlige i forhold til et menneske?

DDC undersøger:

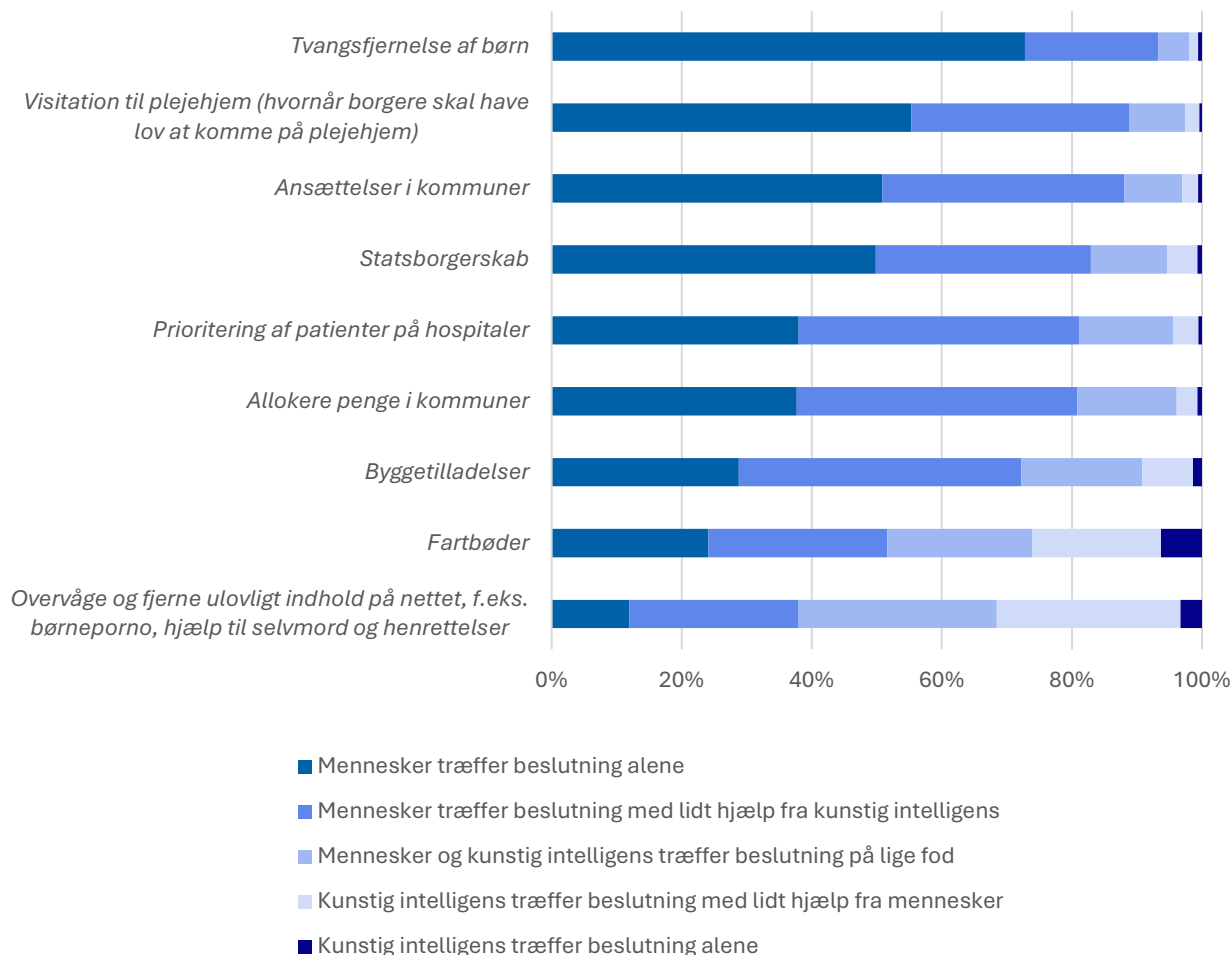
Danskerne og kunstig intelligens i det offentlige

Figuren viser, at danskerne mener, at kunstig intelligens kan være lige så god eller bedre end et menneske til visse typer af opgaver. De mener særligt, at kunstig intelligens er bedre end mennesker til at løse opgaver, når der er tale om enten sortering (sortere skrald: 56%, uddele fartbøder: 32%) eller arkivering af information (journalisere dokumenter: 44%, lave årsregnskaber: 32%, have overblik over nye behandlingsmetoder inden for lægevidenskab: 36%). Danskerne mener i mindre grad, at kunstig intelligens er bedre end mennesker til analyserende opgaver som at diagnosticere sygdomme (24%), skrive argumenter til retssager (17%) og sammensætte udstillinger på museer (10%). Danskerne mener særligt, at kunstig intelligens er dårligere end mennesker, når opgaverne vedrører sig vurdering af mennesker, f.eks. undervisning på universiteter (6%) og at træffe etiske beslutninger (4%)¹¹.

Figur 2 viser danskernes holdninger til, hvorvidt en kunstig intelligens eller et menneske skal træffe beslutninger inden for forskellige områder i det offentlige.

¹¹ Procentsatser skal her læses som den andel, der har svaret ”lidt bedre end mennesker” eller ”meget bedre end mennesker”.

Figur 2: Hvad mener du er den bedste måde at træffe beslutninger på, inden for følgende områder?

Figuren viser, at danskerne generelt foretrækker, at mennesker træffer beslutninger i det offentlige. Der er dog store forskelle i danskernes svar. De er mest utilpasse med, at det offentlige anvender kunstig intelligens til at træffe beslutninger, når det kommer til tvangsfjernelse af børn. Her svarer 93% af danskerne, at mennesker overvejende skal træffe beslutningen. Danskerne er mest tilbøjelige til at lade kunstig intelligens træffe en beslutning, når det kommer til at overvåge og fjerne ulovligt indhold på nettet, men det gælder stadigvæk kun for 32%. Samtidig er det interessant, at mange ser ud til at mene, at det er okay, at kunstig intelligens spiller *en eller anden rolle* i beslutningstagning. For eksempel er det kun 24% af danskere, der svarer, at fartbøder udelukkende skal uddeles af mennesker, og kun 12% der mener, at mennesker alene skal træffe beslutninger om at fjerne ulovligt indhold på nettet.

Selvom danskerne opfatter kunstig intelligens som mere kompetent til nogle opgaver, foretrækker de stadigvæk, at mennesker træffer beslutninger

På trods af, at danskerne mener, at kunstig intelligens kan være lige så god eller bedre end mennesker til mange opgaver, er de stadigvæk tilbageholdende i forhold til at lade en kunstig intelligens træffe afgørelser. For eksempel mener 70% af danskere, at kunstig intelligens er lige så god som mennesker eller bedre til at uddele fartbøder. Alligevel mener 52% af danskerne, at beslutningen overvejende bør træffes af et menneske. Ligeledes kan vi se, at 54% af danskere mener, at kunstig intelligens er lige så god eller bedre til at diagnosticere sygdomme som et menneske, og 67% mener, at kunstig intelligens er lige så god eller bedre til at have overblik over nye behandlingsmetoder. Alligevel mener 81% af danskere, at mennesker overvejende skal bestemme, når der skal prioriteres patienter på hospitaler. Vi ser desuden, at danskerne er særligt tilbageholdende, når det kommer til at lade kunstig intelligens træffe beslutninger på områder, der involverer etiske overvejelser. Kun 16% af danskerne mener, at kunstig intelligens er lige så god eller bedre end mennesker til at træffe etiske beslutninger, og 93% af danskere mener, at mennesker overvejende skal træffe beslutning, når det kommer til svære sager som tvangsfjernelse af børn.

Danskerne er splittede i forhold til, hvorvidt det bør være lovligt at træne kunstig intelligens på følsomme data med henblik på at opspore sygdom

I dette afsnit er vi interesserede i at måle, hvor villige danskerne er til at lade kunstig intelligens blive trænet på følsomme data, når formålet er sympatisk. Her præsenterede vi respondenterne for en konkret sag, som stammer fra et af myndighedernes såkaldte signaturprojekter, som regeringen, KL og Danske Regioner påbegyndte i 2020. Her lykkedes det Køge Kommune at træne en algoritme sådan, at den med god sandsynlighed kunne opspore sygdom tidligt hos borgere, der modtog hjemme- og sygepleje. Projektet blev dog nedlagt, da Datatilsynet vurderede, at den data, som algoritmen skulle anvende, var særligt indgribende over for borgerne, da der teknisk set var tale om profilering¹².

I den endelige evaluering af signaturprojekterne blev der generelt efterspurgt, at danske politikere skulle kigge på de juridiske rammer for at træne AI på borgeres data. For at inkludere danskernes perspektiv på dette, blev de præsenteret for den specifikke sag i Køge Kommune (da den var relativt tilgængelig og

¹² Deloitte (2024): 37

DDC undersøger:
Danskerne og kunstig intelligens i det offentlige

konkret) og spurgte til, hvorvidt de mente, at det bør være lovligt at anvende personfølsomt data i den slags tilfælde.

Den fulde spørgsmålsformulering lød:

Kunstig intelligens kan bruges til mange ting. For eksempel kan den trænes på borgernes data fra CPR-registret og bruges til at forudsige forskellige typer af risiko.

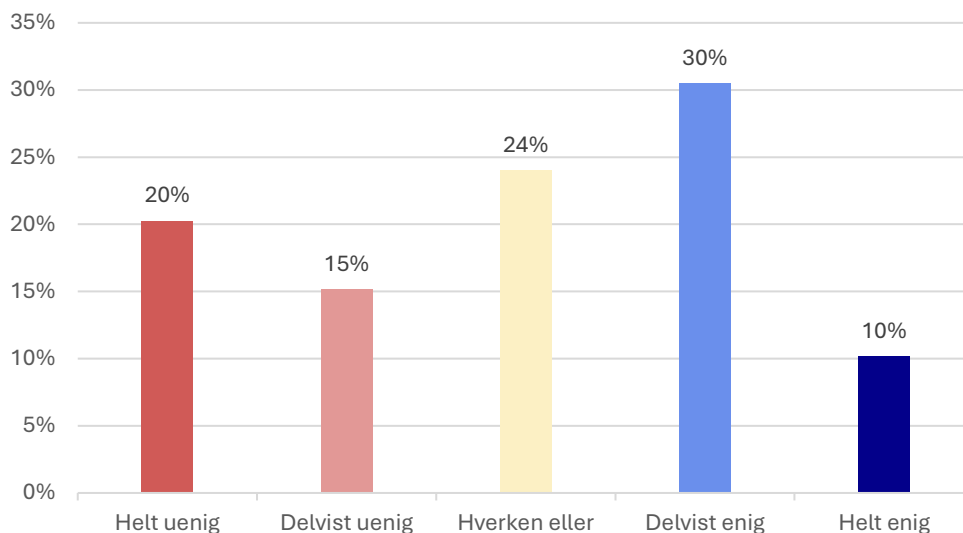
I Køge Kommune forsøgte man f.eks. at udvikle en algoritme, som skulle være et beslutningsstøtteværktøj til tidlig opsporing af sygdom blandt borgere, som modtager hjemme- og sygepleje. Algoritmen kunne forudsige ca. halvdelen af hospitalsindlæggelser med en nøjagtighed på ca. 80%.

Det vil sige, at algoritmen virkede ret godt til at forudsige, om borgerne ville blive syge.

Projektet måtte dog nedlægges, fordi algoritmen skulle bruge personfølsomme data. Det vurderede Datatilsynet var særligt indgribende over for borgerne, og derfor var det ikke lovligt at bruge algoritmen.

Figur 3 viser, hvordan danskerne svarede på det opfølgende udsagn: *"Jeg mener, det bør være lovligt at bruge kunstig intelligens på personfølsomme data i tilfælde, som minder om det i Køge Kommune"*.

Figur 3: Jeg mener, det bør være lovligt at bruge kunstig intelligens på personfølsomme data i tilfælde, som minder om det i Køge Kommune

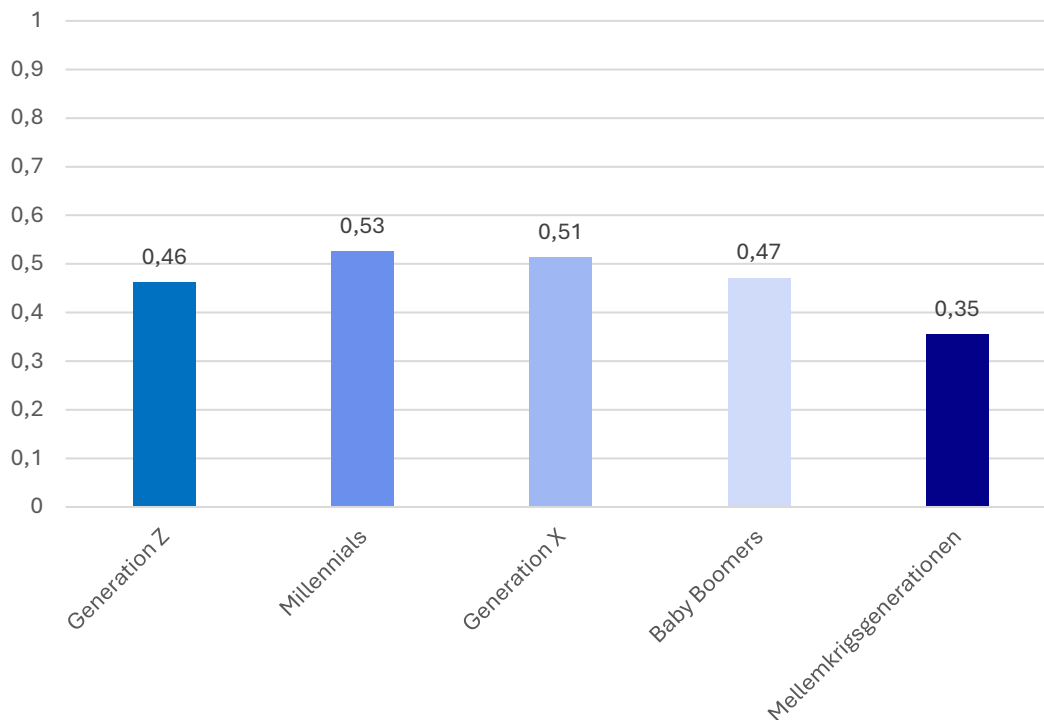
Figuren viser, at 35% af danskerne er uenige eller delvist uenige og 40% er enige eller delvist enige. Danskerne er altså splittede, når det kommer til, hvorvidt det bør være lovligt at træne en kunstig intelligens på personfølsomme data i tilfælde, hvor det kan bidrage til at opspore sygdom. Vi finder dermed frem til en lidt lavere opbakning end Dansk Industri gjorde, da de fandt frem til, at 57% af danskere var enige i, at de ville tillade deres sundhedsdata at blive anvendt i anonymiseret form med henblik på at træne kunstig intelligens, hvis det kunne give bedre forebyggelse af sygdomme¹³.

Generationer er lige (u)enige i at kunstig intelligens må anvendes på følsomme data

Figur 4 viser danskernes svar fordelt på, hvilken generation, de tilhører. Her har vi beregnet en gennemsnitlig score på tværs af svarmulighederne, sådan at 1 = helt enig og 0 = helt uenig.

¹³ Dansk Industri Analyse (2025)

Figur 4: Generationers svar på Køge Hospital-spørgsmål
(1 = helt enig, 0 = helt uenig)

Figuren viser, at Millennials (0,53) og Generation X (0,51) er dem, som er mest enige i udsagnet. Til gengæld er Generation Z (0,46) og Baby Boomers (0,47) mere skeptiske, og Mellemlkrigsgenerationen (0,35) er mest uenige. Forskellen mellem Millennials og Generation Z er statistisk signifikant og forskellen mellem Millennials og Baby Boomer-generationen er signifikant. Forskellen mellem Generation Z og Baby Boomers er ikke signifikant og heller ikke forskellen mellem Generation Z og Generation X. Vi ser altså ikke en entydig sammenhæng mellem, at yngre generationer er mere tilbøjelige til at synes, at det er i orden at træne kunstig intelligens på personfølsomt data. Mænd (0,51) er mere enige end kvinder (0,47), og der er forskellen også signifikant.

Scenarie 1 & 2: Danskernes villighed til selv at anvende AI-baserede værktøjer i det offentlige

I de følgende afsnit præsenteres analysen af, hvilke tjenester fra en kunstig intelligens, som danskerne selv ville være trykke ved at anvende i det offentlige. I spørgeskemaet blev respondenterne stillet over for nogle konkrete scenarier. Denne metode blev anvendt, fordi det offentlige løser mange forskellige

DDC undersøger:

Danskerne og kunstig intelligens i det offentlige

opgaver, og det derfor hurtigt kan blive vagt og ukonkret, hvis man spørger danskerne, om de er villige til at anvende en AI-chatbot i 'det offentlige'. Det er f.eks. kutyme i forskning, der beskæftiger sig med tillid til algoritmer og AI-systemer, at gøre forskel på, hvorvidt der er tale om en beslutningsdygtig eller et udelukkende rådgivende system (Komiak & Benbasat 2006). Tillid afhænger nemlig af, hvilken type, der er tale om (Logg et al 2019). Forskningen finder også generelt, at folk er mindre villige til at overlade beslutninger til algoritmer og AI-systemer, når emnet indeholder moralske elementer, f.eks. medicinske eller militære beslutninger (Bigman & Gray 2018). Denne distinktion var der allerede tegn på i vores analyser i de forrige afsnit.

I de følgende afsnit gennemgås danskernes svar på to scenarier:

1. Anvendelse af kunstig intelligens i en byggesag
2. Anvendelse af kunstig intelligens som erstatning for et lægebesøg

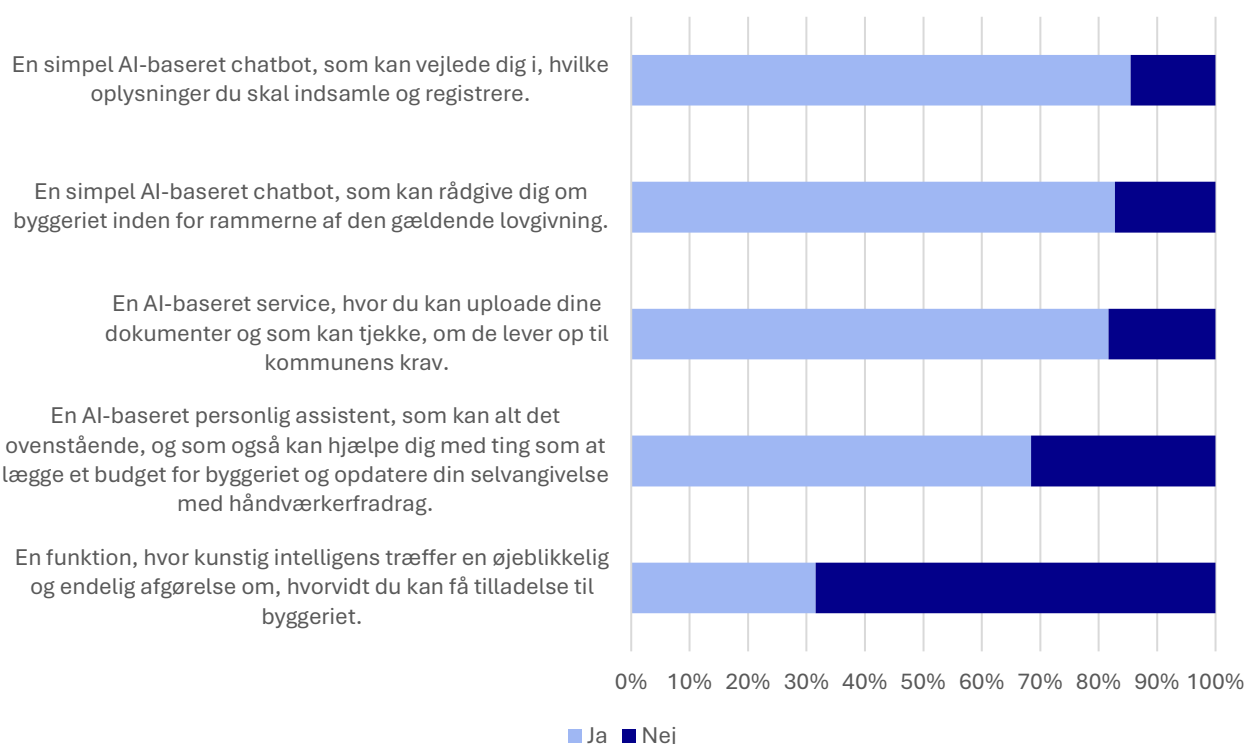
I begge scenarier stilles en række spørgsmål, hvor kunstig intelligens gradvist spiller en større rolle i at håndtere sagen. Begge spørgebatterier starter således med at spørge til en 'simpel AI-baseret chatbot', som kan rådgive dem og begge batterier afsluttes med at spørge til en funktion, der tillader en kunstig intelligens at afgøre sagen øjeblikkeligt. Scenarierne afspejler også forskellige grader af etik/moral, da fejl i en ansøgning vedr. en byggesag er mindre alvorlig end en fejl vedr. medicinering og diagnosticering. Du kan læse mere uddybende information om vores konkrete design af scenarierne i rapportens appendiks afsnit 1.3.

Scenarie 1 – Byggetilladelse

Forestil dig, at du skal søge en byggetilladelse til at udvide dit hjem med et nyt badeværelse. Sagsbehandlingstiden på denne type henvendelser er i øjeblikket ca. 40 dage hos et menneske.

Hvilke funktioner fra en kunstig intelligens synes du, det ville være en god idé at benytte?

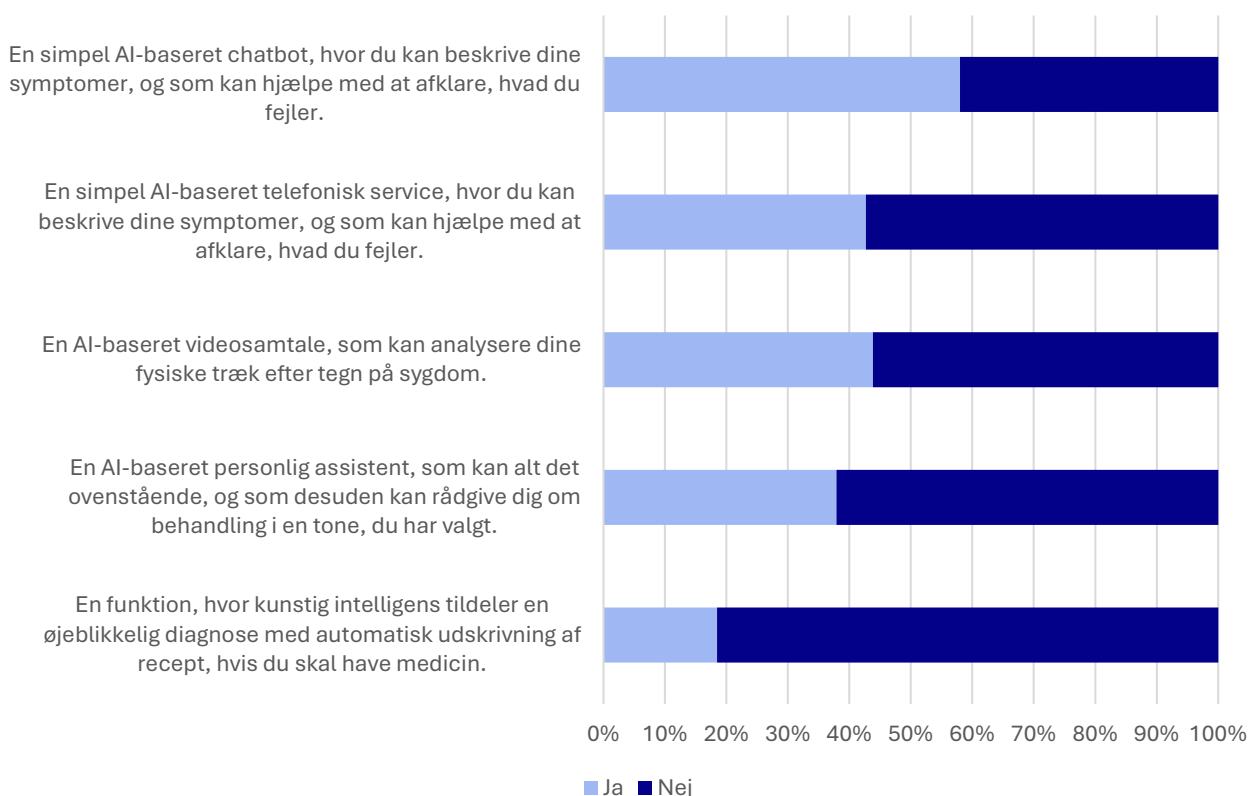
Figuren viser, at 86% af danskerne svarer ja til, at de synes det ville være en god idé at anvende en simpel AI-baseret chatbot, som kan vejlede og hjælpe dem, når det kommer til det praktiske vedr. deres ansøgning. Lidt færre (83%) synes det ville være en god idé at anvende den til at rådgive om deres byggeri inden for lovens rammer. Det er altså væsentlig flere, end de 28%, som Dansk IT og Rambøll fandt frem til i deres analyse. Det er desuden 68% af danskerne, der ville synes det var en god idé at anvende en personlig assistent til opgaven, og 32% af danskerne ville bruge en funktion, hvor AI traf en hurtig og endelig afgørelse. Det er interessant, at næsten en tredjedel af danskere ville synes det var en god idé at lade en kunstig intelligens afgøre deres byggesag. Men de fleste foretrækker alligevel at vente 40 dage på en afgørelse hos et menneske.

Scenarie 2 – Lægebesøg

Forestil dig, at du gerne vil til læge, fordi du har et udslet på huden. I din kommune findes der en lægelig kunstig intelligens, som har åbent i alle døgnets timer.

Hvilke funktioner synes du, det ville være en god idé at benytte?

Her ser billedet væsentligt anderledes ud end ved byggesagen. Meget færre danskere er villige til at bruge en simpel AI-baseret chatbot som læge. Det er kun lidt over halvdelen (58%) af danskerne, som synes det ville være en god idé. Det er ligeledes under halvdelen af danskerne (hhv. 44% og 43%), som ville synes det var en god idé at bruge en AI-baseret videosamtale og en AI-baseret telefonisk service til at finde ud af, hvad de fejler. Sammenlignet med scenariet med byggetilladelsen er der væsentlig færre (38%) danskere, der mener, at det ville være en god idé at anvende en AI-baseret personlig assistent.

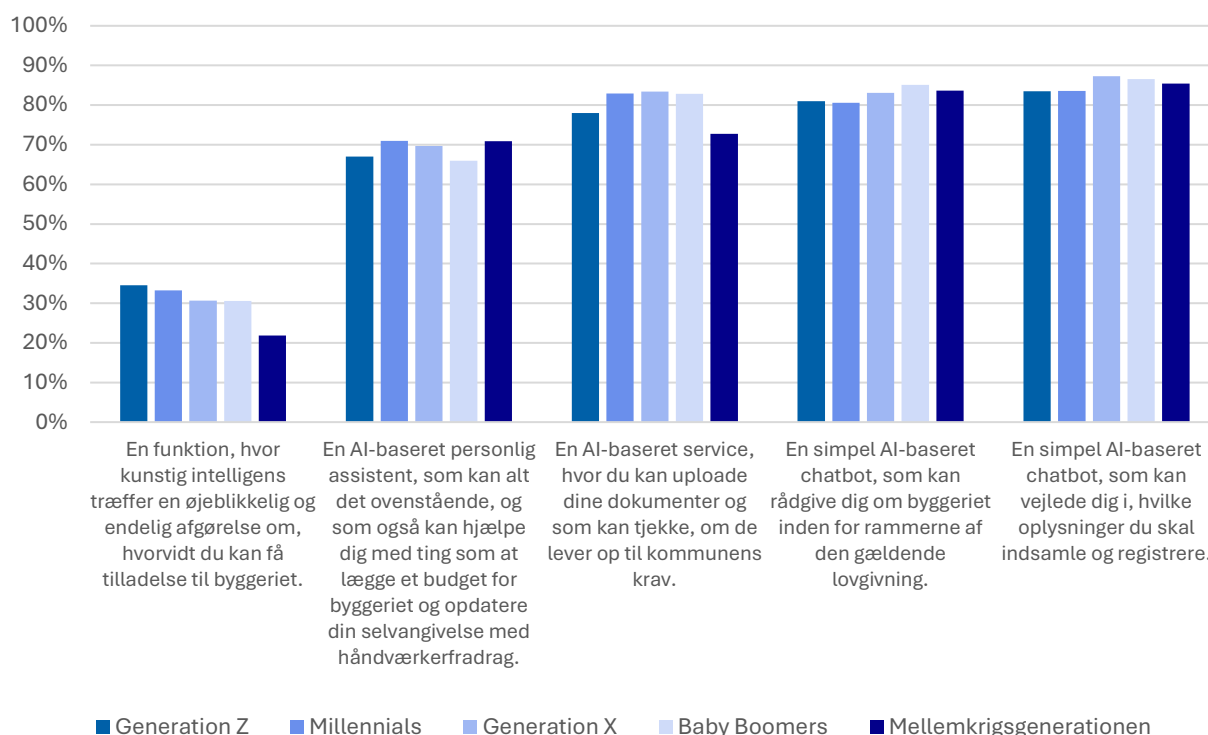
Det er desuden ca. en femtedel (19%) af danskerne, der ville synes det var en god idé at lade sig diagnosticere og medicinere udelukkende af en kunstig intelligens.

Vores fund tilføjer nuancer til ADDs befolkningsundersøgelse fra 2025, hvor de fandt frem til, at 33% af danskerne svarede ja til at ville vælge et lægehus, som anvendte en AGI-model i stedet for et menneske, og som via kameraer, sensorer og patientens beskrivelser stiller en diagnose og udskriver medicin¹⁴. Vores undersøgelse viser, at der er forskel på opbakningen alt efter, hvor stor en rolle kunstig intelligens spiller. Vores undersøgelse viser desuden, at lægebesøg muligvis er en særlig case, som ikke direkte kan overføres til andre møder mellem borgere og det offentlige, især hvis de er af mere administrativ karakter (som f.eks. en byggesag).

Der er ikke forskel på generationers villighed til at anvende AI-værktøjer i det offentlige

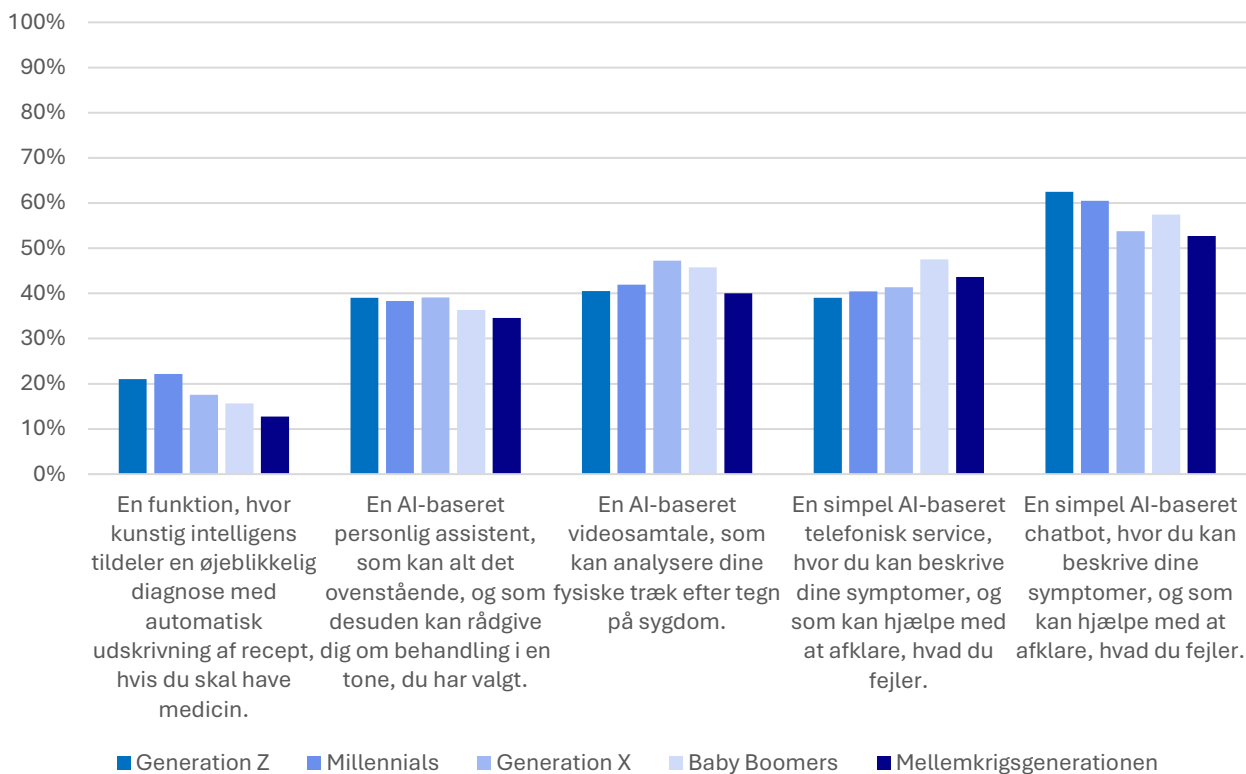
Figur 5 og 6 viser forskellen på danskernes svar på hhv. scenariet om byggetilladelse og scenariet med lægebesøg opdelt efter generationer.

Figur 5: Byggetilladelse efter generationer (andel, der svarer 'ja')

¹⁴ ADD (2025b)

Figur 6: Lægebesøg efter generationer (andel, der svarer 'ja')

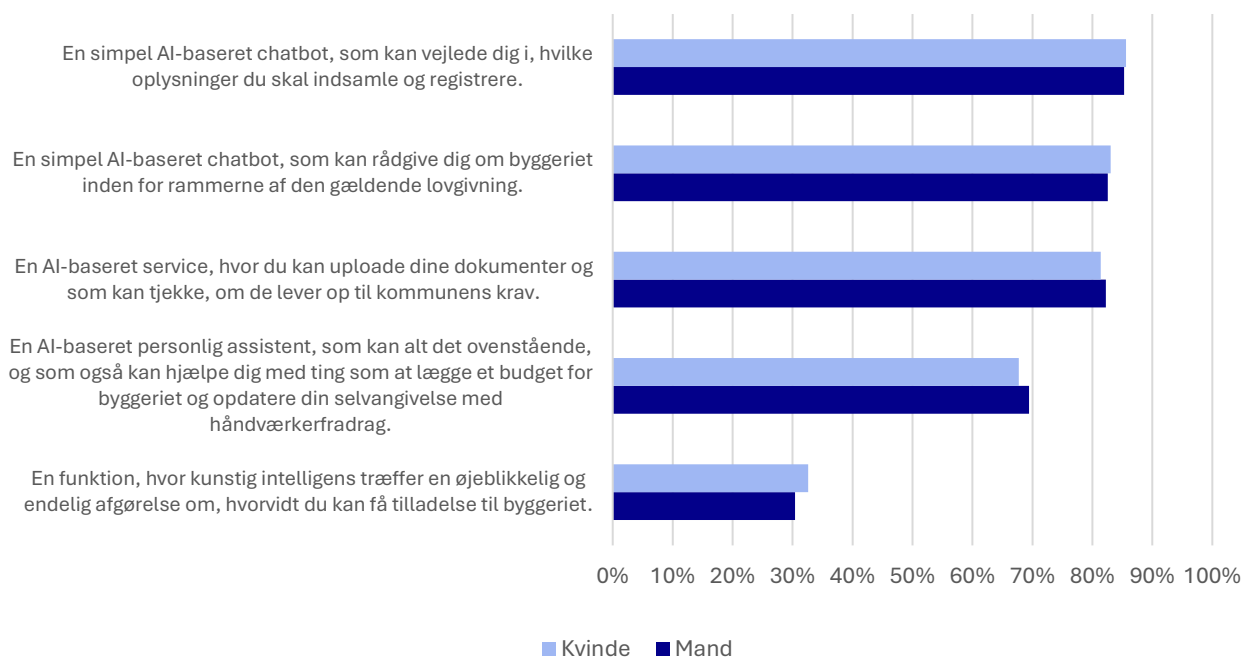

Her ser vi ingen statistisk signifikant forskel på generationernes svar. Det vil altså sige, at vi ikke kan påvise en signifikant forskel på unge og ældre danskere, når det kommer til, hvorvidt de ville have lyst til at anvende en kunstig intelligens i disse situationer i det offentlige.

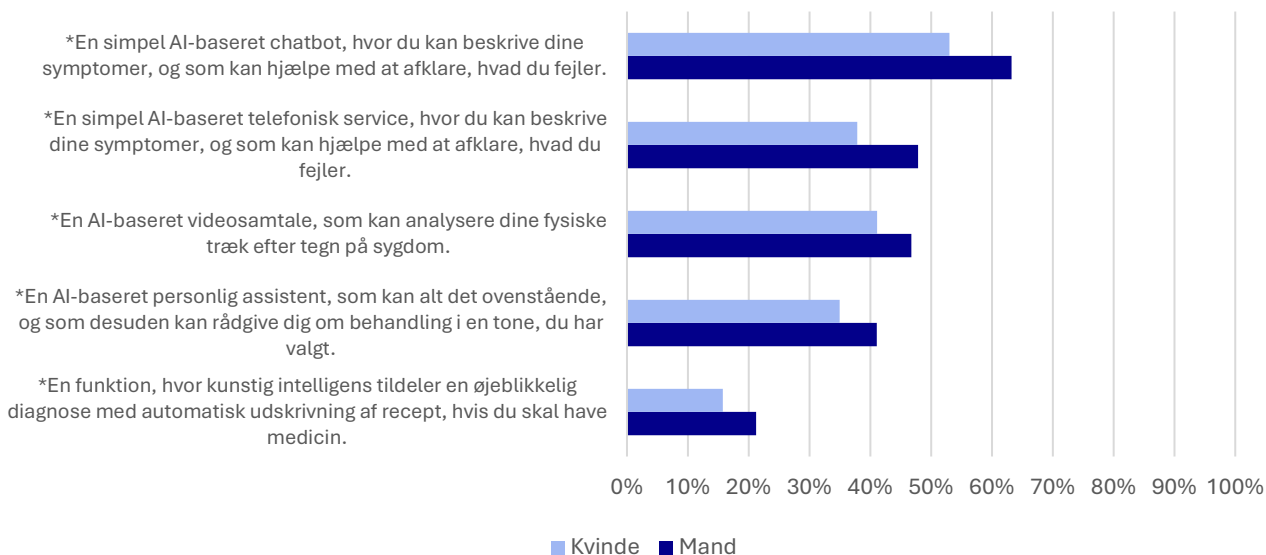
Mænd er mere villige til at anvende kunstig intelligens som læge end kvinder

Figur 7 og 8 viser forskelle på danskernes svar på begge scenarier opdelt efter køn. Der var ikke nok respondenter i kategorien "anden kønsidentitet" (n = 3) til at vi kunne inkludere noget statistisk meningsfuldt om dem. Derfor fremgår der i rapporten kun forskelle på mænd og kvinder. Statistisk signifikante forskelle står fremhævet med en stjernemarkering.

Figur 7: Byggetilladelse efter køn (andel, der svarer 'ja')

Figur 8: Lægebesøg efter køn (andel, der svarer 'ja')

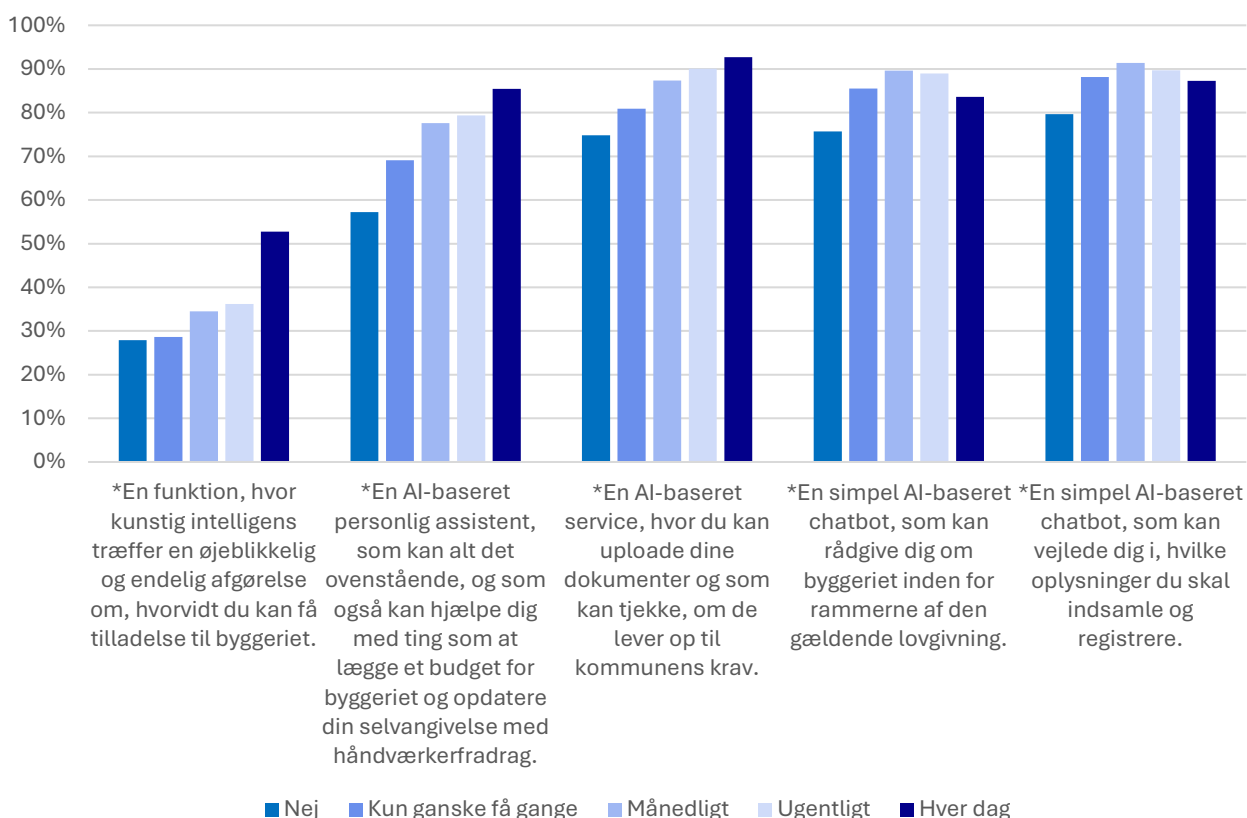
Figurene viser, at der ikke er statistisk signifikant forskel på kønnenes svar i scenariet med byggetilladelser. Her er kønnene meget enige om, hvilke services de ville have lyst til at bruge. Til gengæld er der relativt stor forskel i scenariet med lægebesøget. Her er mænd væsentligt mere villige end kvinder til at bruge AI-baserede tjenester til at blive diagnosticeret. F.eks. svarer 63% af mænd, at de ville benytte en AI-baseret chatbot til at diskutere deres symptomer, mens det kun gælder 53% af

kvinder. Mænd ville også i højere grad lade en kunstig intelligens diagnosticere og medicinere dem (21%) end kvinder ville (16%). Dette perspektiv er måske særlig interessant taget i betragtning af de debatter, der i øjeblikket foregår mange steder vedr. kønslig bias i både sundhedsforskning og i datagrundlaget for kunstig intelligens.

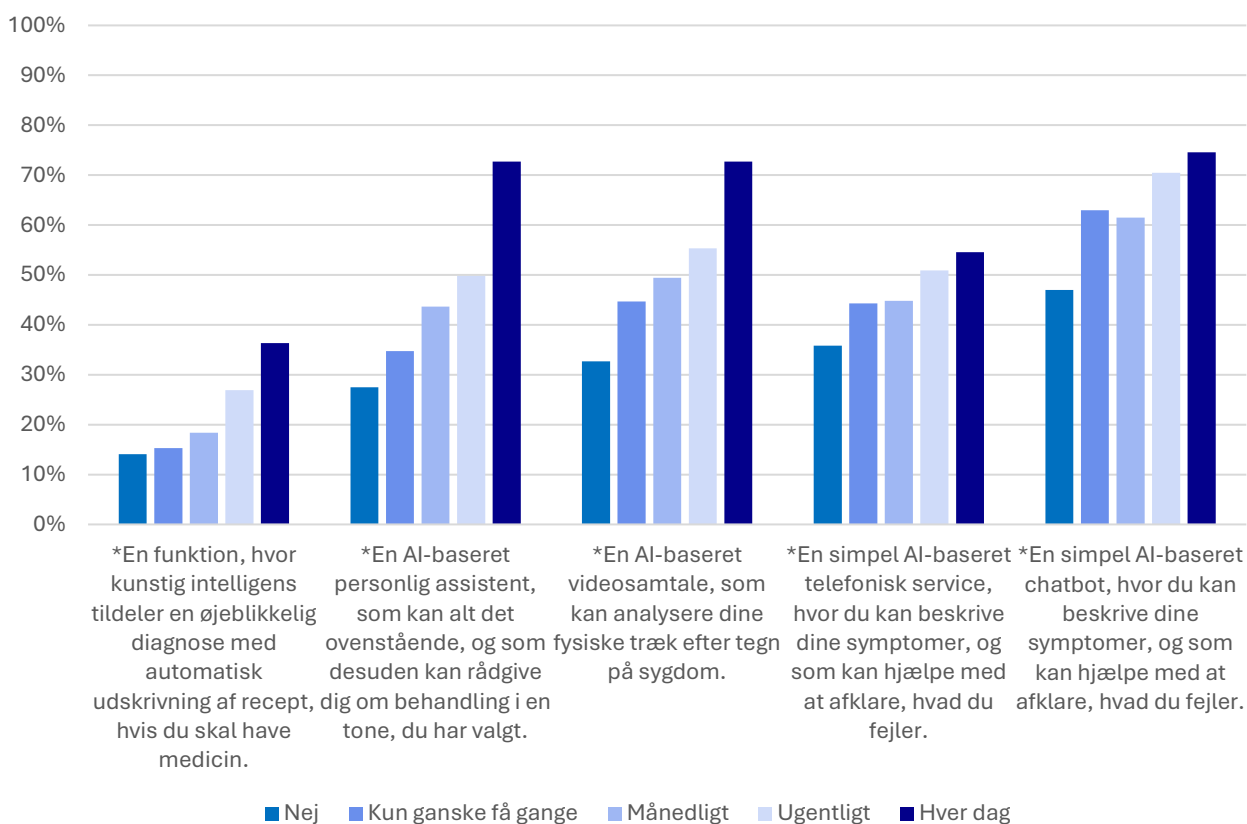
Dem, der bruger mest AI hjemme i det private, er også mere villige til at bruge AI-værktøjer hos det offentlige

Figur 9 og 10 viser danskernes svar på scenarierne alt efter, hvor ofte de anvender generativ AI i det private – det vil sige uden for arbejde eller studie. Statistisk signifikante forskelle er fremhævet med en stjernemarkering.

Figur 9: Byggetilladelse efter hvor tit man bruger generativ AI i det private (andel, der svarer 'ja')

Figur 10: Lægebesøg efter hvor ofte man bruger generativ AI i det private (andel, der svarer 'ja')

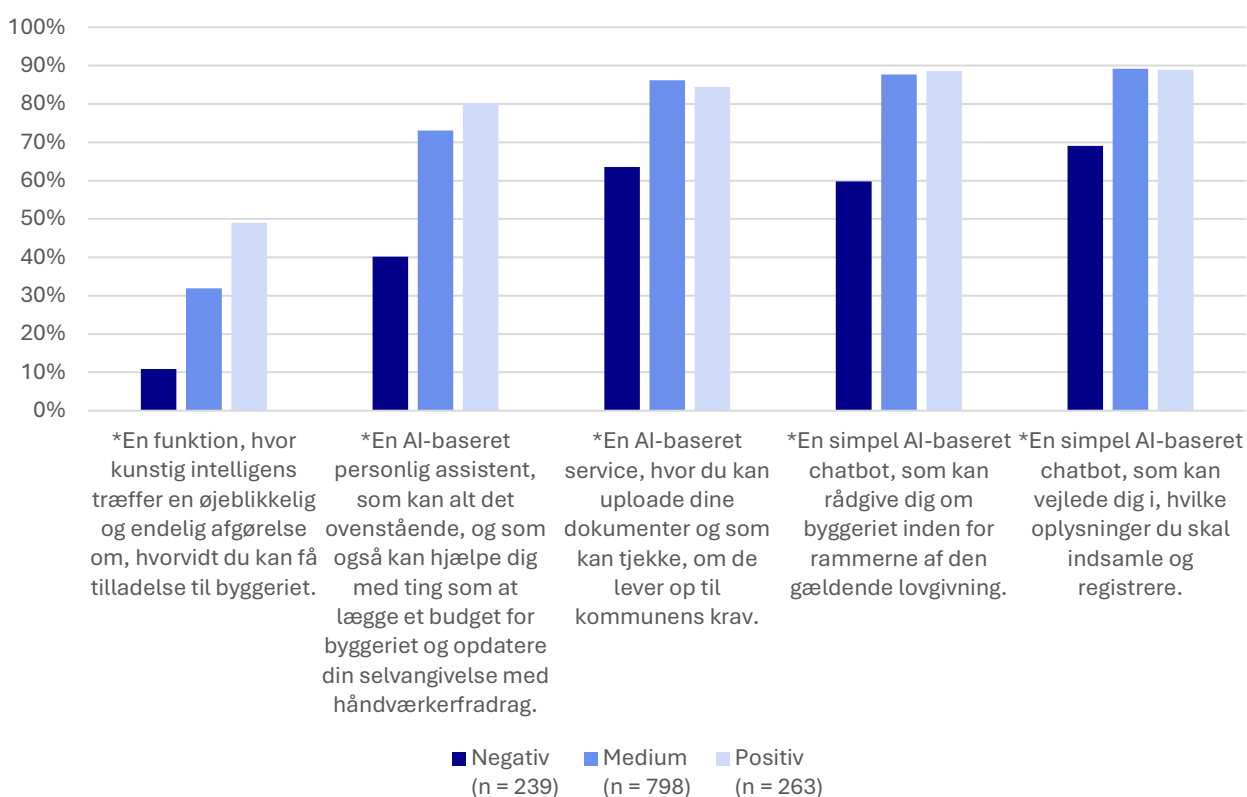

Figureerne viser, at danskernes private brug af generativ AI spiller en stor rolle for, hvordan de svarer på spørgsmålene. Der er altså en tendens til, at jo oftere man bruger kunstig intelligens derhjemme, jo mere er man villig til at anvende AI-baserede services i det offentlige. Særligt den gruppe, som dagligt anvender generativ kunstig intelligens i det private (n=55), er villig til at bruge AI-baserede services. Det gælder især på de spørgsmål, hvor andre danskere falder fra. Det er således hele 73% af danskere, som bruger generativ AI hver dag, som ville anvende en AI-baseret personlig assistent hos lægen. I denne gruppe ville 53% lade en kunstig intelligens afgøre deres byggesag, og 36% ville lade sig diagnosticere og medicinere af en kunstig intelligens. Det er dog også interessant, at ”hver dag”-gruppen ikke scorer højest, når det gælder de populære tjenester, som de fleste danskere ville benytte. I byggesagen var der flest danskere, som ville bruge en AI-baseret chatbot, men her er det ”månedligt”-gruppen, som scorer højest. Det kan vi ikke umiddelbart forklare i denne analyse, men et gæt kunne være, at ”hver dag”-gruppen har en decideret præference for løsninger, hvor AI spiller en større rolle.

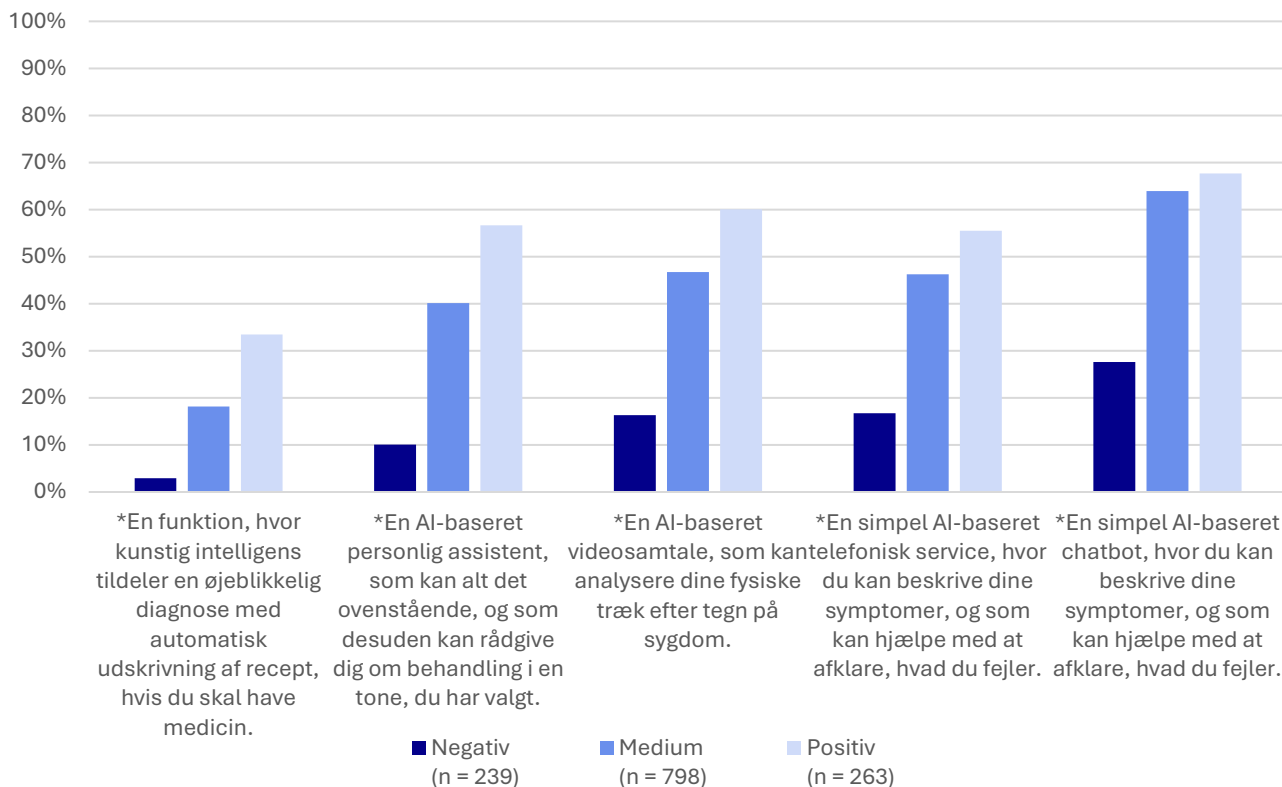
Der er særligt modstand fra de danskere, som har et negativt syn på AI og teknologiens rolle i samfundet

Figur 11 og 12 viser sammenhængen i danskernes svar på scenarierne efter, hvor positivt eller negativt indstillede de er over for kunstig intelligens og teknologiens rolle i samfundet (vores indeks for danskernes syn på AI). Statistisk signifikante forskelle er fremhævet med stjernemarkering.

Figur 11: Byggetilladelse efter respondenteres syn på AI (andel, der svarer 'ja')

Figur 12: Lægebesøg efter respondenternes syn på AI (andel, der svarer 'ja')

Figureerne viser, at særligt den gruppe, som er decideret negativt indstillet (dvs. scorer mellem 0 og 1/3 i indeks) skiller sig ud. For den simple AI-baserede chatbot svarer dem med et medium syn på AI¹⁵ og et positivt syn på AI¹⁶ nogenlunde det samme (hhv. 89 % i byggesagen og 64-68% for lægebesøget). Forskellen mellem medium-gruppen og den positive gruppe vokser lidt i takt med, at de AI-baserede tjenester bliver mere komplekse og beslutningsdygtige. For den automatiske AI-baserede beslutningsfunktion i byggesagen scorer medium-gruppen således 32% og den positive gruppe 49%. Den negative gruppe er dog særlig bemærkelsesværdig. Allerede ved den simple AI-baserede chatbot i byggesagen scorer denne gruppe væsentligt lavere end de to andre (69%) og forskellen bliver endnu større, når det gælder den simple AI-baserede chatbot hos lægen. Her scorer den negative gruppe kun 28%. Tilslutningen falder yderligere, jo mere kompleks den AI-baserede tjeneste bliver. For den automatiske beslutningsfunktion i byggesagen scorer den negative gruppe 11% og for lægebesøget kun 3%. Der er altså noget, der tyder på, at der er en gruppe af danskere, som er særligt bekymrede for AI og dens indflydelse på samfundet, og at den bekymring muligvis betyder, at de er særligt modvillige til at bakke op om AI-værktøjer i det offentlige.

¹⁵ Scorer mellem 1/3 og 2/3 i indeks for syn på AI

¹⁶ Scorer højere end 2/3 i indeks for syn på AI

Vi kan også se, at opbakningen stiger en smule, når danskernes forståelse for AI er højere (se appendiks figur 5-8), men forskellene er størst, når vi måler på danskernes erfaring (altså hvor meget de bruger AI) og deres generelle syn på AI.

Opsummering

Vi finder generelt frem til, at mange danskere er klar til at anvende simple AI-baserede services i det offentlige, når det kommer til en mindre byggesag. Væsentligt færre er klar til at anvende selv simple løsninger, når det drejer sig om en mere personlig sag, nemlig et lægebesøg. Vores nøglefund i dette afsnit kan opsummeres sådan:

- Danskerne er mest villige til at anvende simple AI-baserede chatbots, som spiller en rådgivende funktion. Opbakningen falder i takt med, at den kunstige intelligens fylder mere. F.eks. svarer 58% ja til, at de ville synes det var en god idé at bruge en simpel AI-baseret chatbot hos lægen, men kun 43% mener, der ville være en god idé at bruge en simpel AI-baseret telefonisk service. Danskerne er mindst villige til at lade en kunstig intelligens afgøre deres henvendelse eller sag.
- Vi måler ingen signifikant forskel på generationers svar på scenarierne. Ældre danskere er altså lige så (u)villige til at anvende AI-baserede værktøjer, som unge danskere. Dette er vigtigt at have for øje, så man ikke fejlagtigt antager, at unge mennesker foretrækker at anvende nye teknologier i det offentlige.
- Mænd er væsentligt mere villige til at anvende AI-baserede værktøjer som erstatning for et fysisk lægebesøg end kvinder er. Der er dog ingen forskel på kønnene i byggesagen.
- Danskere, der bruger mere generativ AI i det private, er også mere villige til at anvende AI-baserede værktøjer i det offentlige – og særligt de funktioner, som andre danskere finder kontroversielle.
- Danskere, der har et negativt syn på generativ AI og dens rolle i samfundet generelt er særligt modvillige til at bakke op om AI-baserede værktøjer i det offentlige. Vores resultater tyder således på, at opbakningen i højere grad medieres af en frygt eller bekymring for kunstig intelligens, end den gør af danskernes viden om AI.

Scenarie 3 og 4 – Hvilke AI-værktøjer i det offentlige mener danskerne, at andre bør anvende?

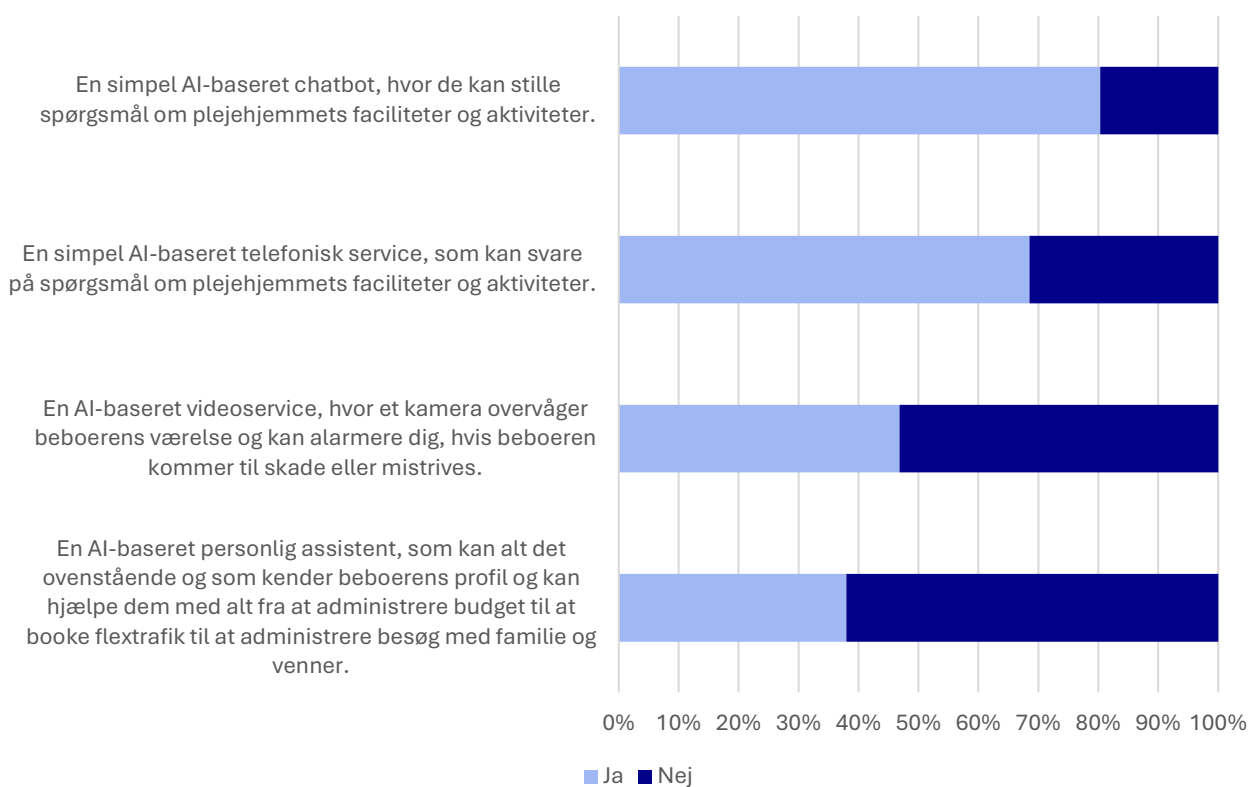
I de følgende afsnit gennemgår vi danskernes svar på scenarie 3 og 4. Disse scenarier involverer udsatte borgere, og for at undgå eventuelle overlap med respondenternes egne oplevelser eller situationer bad vi dem om at vurdere, hvilke AI-baserede værktøjer, som de ville anbefale andre borgere at anvende i sådanne sager. I de følgende to scenarier har vi således spurgt til, hvorvidt danskerne ville anbefale hhv. et familiemedlem på plejehjem og et barn i anbringelse at anvende AI-baserede værktøjer. På samme vis som i de forrige scenarier stilles der en række spørgsmål, som gradvist øger den rolle, som kunstig intelligens spiller i at varetage sagen. Scenarierne er også designet sådan, at de involverer forskellige grader af moral og etik. Ældre danskere på plejehjem har levet et langt liv, og er i udgangspunktet myndige, mens et barn er umyndigt.

Scenarie 3 – Familiemedlem på plejehjem

Forestil dig, at ét af dine tætte familiemedlemmer skal på plejehjem. I din kommune findes der en kunstig intelligens, som er tilknyttet plejehjemmet, og som har åbent i alle døgnets timer.

Hvilke funktioner synes du, det ville være en god idé for dem at benytte?

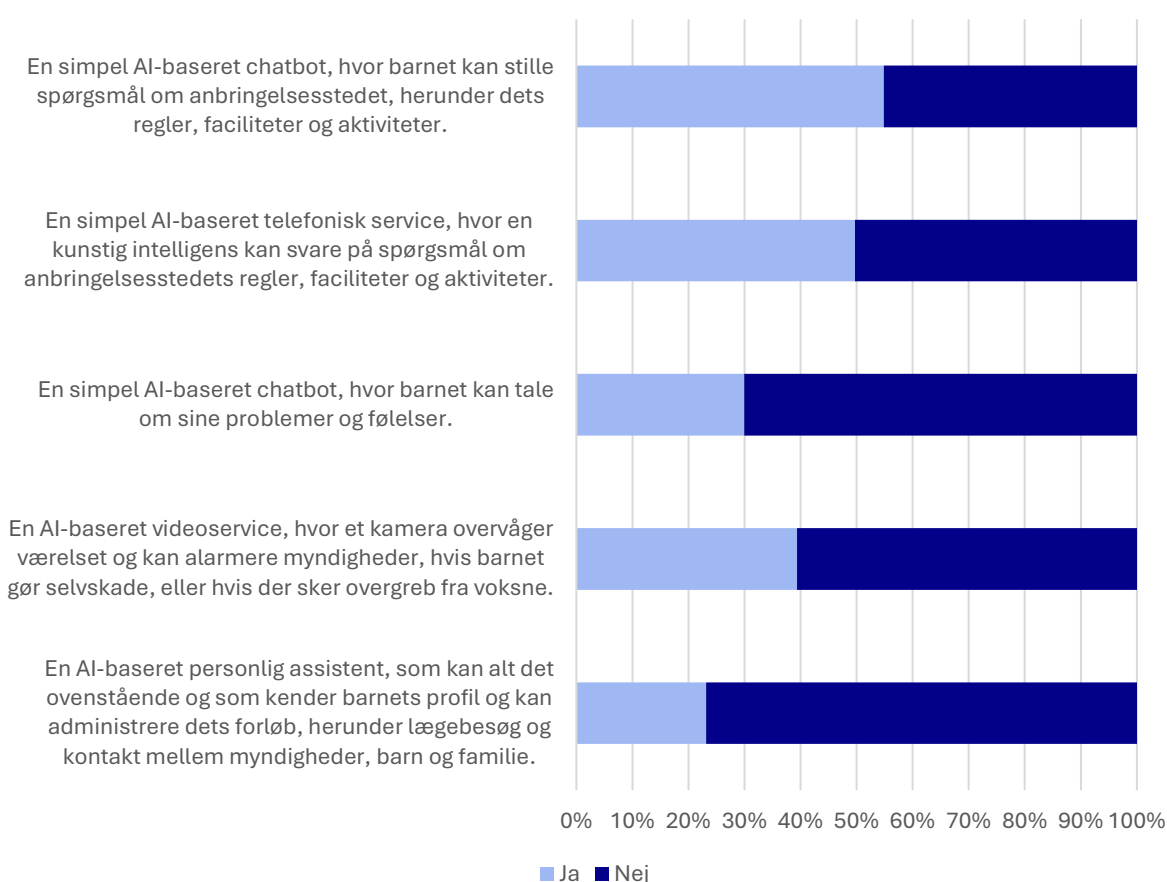
Figuren viser, at 80% af danskerne ville mene, at det var en god idé for deres familiemedlem på plejehjem at anvende en simpel AI-baseret chatbot til at stille praktiske spørgsmål. Der er lidt lavere tilslutning til en AI-baseret telefonisk service, hvor 68% synes det ville være en god idé at bruge. Opbakningen falder yderligere (47%) ved den AI-baserede videoservice, som overvåger beboerens værelse. Der er mindst opbakning (38%) til, at familiemedlemmet på plejehjem skal anvende en personlig assistent til at administrere deres økonomi, transport og besøg.

Scenarie 4 – Barn i anbringelse

Forestil dig, at du kender et barn i svær mistrivsel, som skal anbringes uden for hjemmet.

Hvilke funktioner fra en kunstig intelligens synes du, det er en god idé for barnet at benytte?

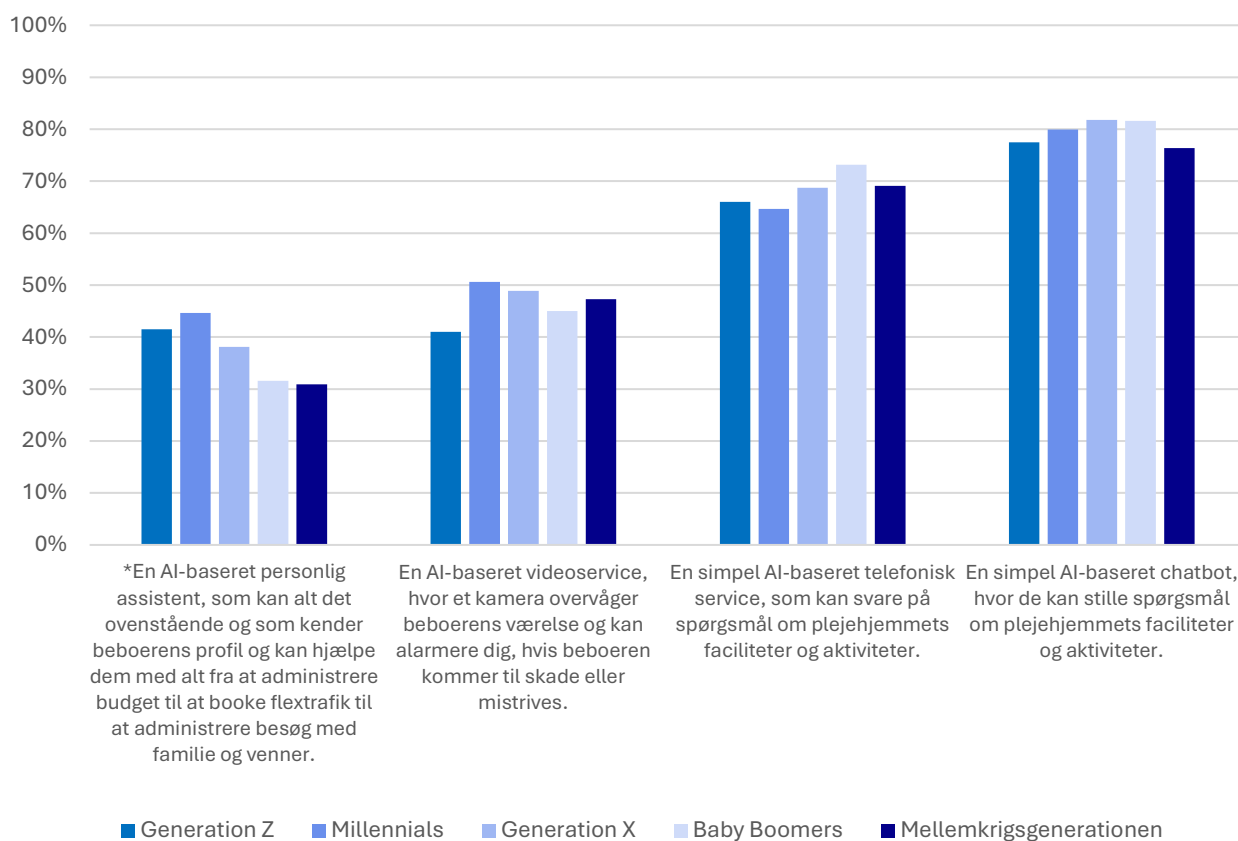
Vi ser altså, i modsætning til plejehjemmet, at langt færre danskere er villige til at lade et barn bruge en simpel AI-baseret chatbot til at stille praktiske spørgsmål (55%). Her kan vi også se meget tydeligt, at opbakningen til den AI-baserede chatbot afhænger af, hvad den anvendes til. Der er således kun 30% af danskere, der mener, at barnet bør anvende en simpel AI-baseret chatbot til at tale om følelser. Sammenlignet med plejehjemmet er det også kun 39% af danskere i dette tilfælde, som mener, at AI-baseret videoovervågning af værelset ville være en god idé. Danskerne er mest imod, at barnet anvender

en AI-baseret personlig assistent til at administrere lægebesøg og kontakt mellem myndigheder og familie (23%).

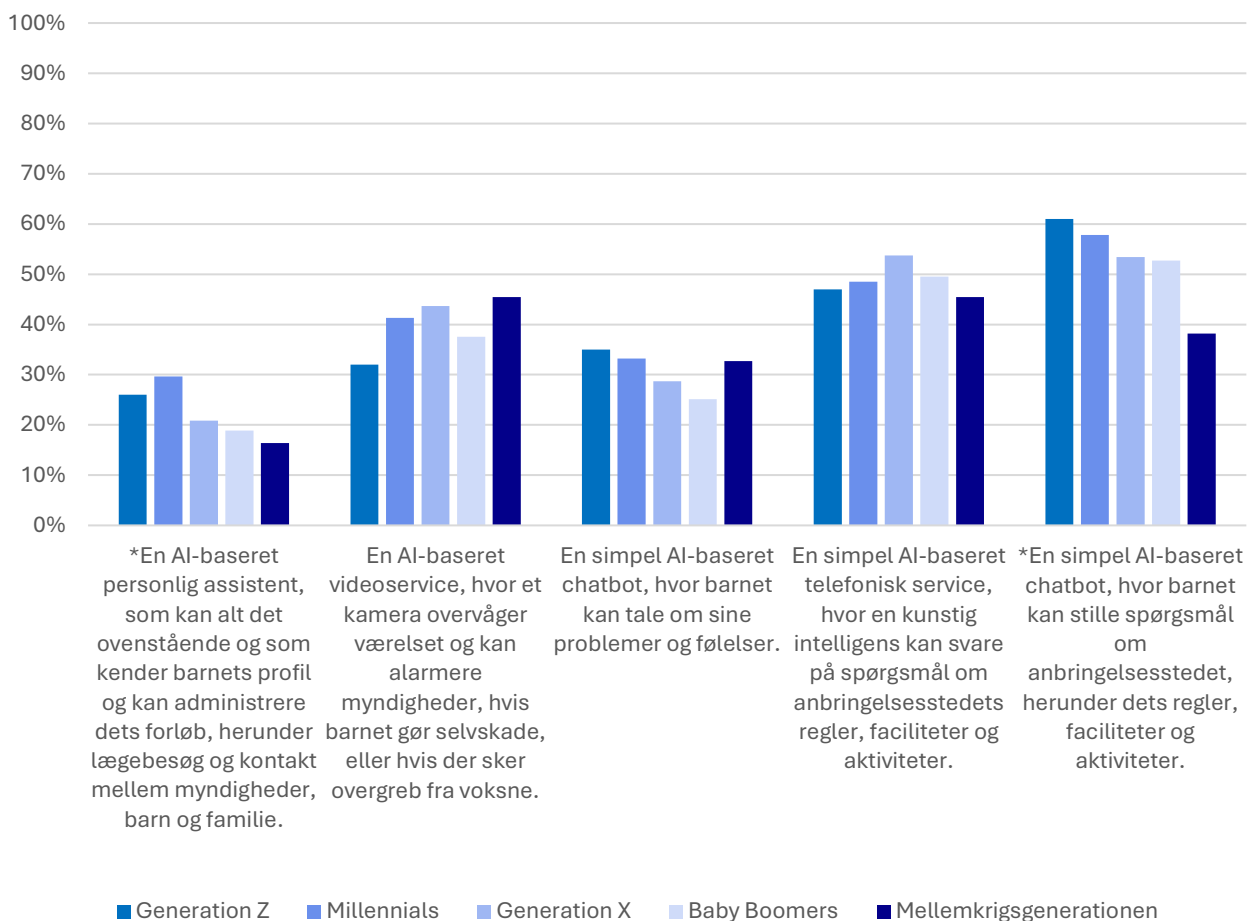
Generationernes svar indikerer ikke en tydelig sammenhæng, men unge er lidt mere villige at anbefale personalisering

Figur 13 og 14 viser danskernes svar på scenarierne efter, hvilken generation de tilhører. Statistisk signifikante forskelle er fremhævet med en stjernemarkering.

Figur 13: Familiemedlem på plejehjem efter generationer (andel, der svarer 'ja')

Figur 14: Barn i anbringelse efter generationer (andel, der svarer 'ja')

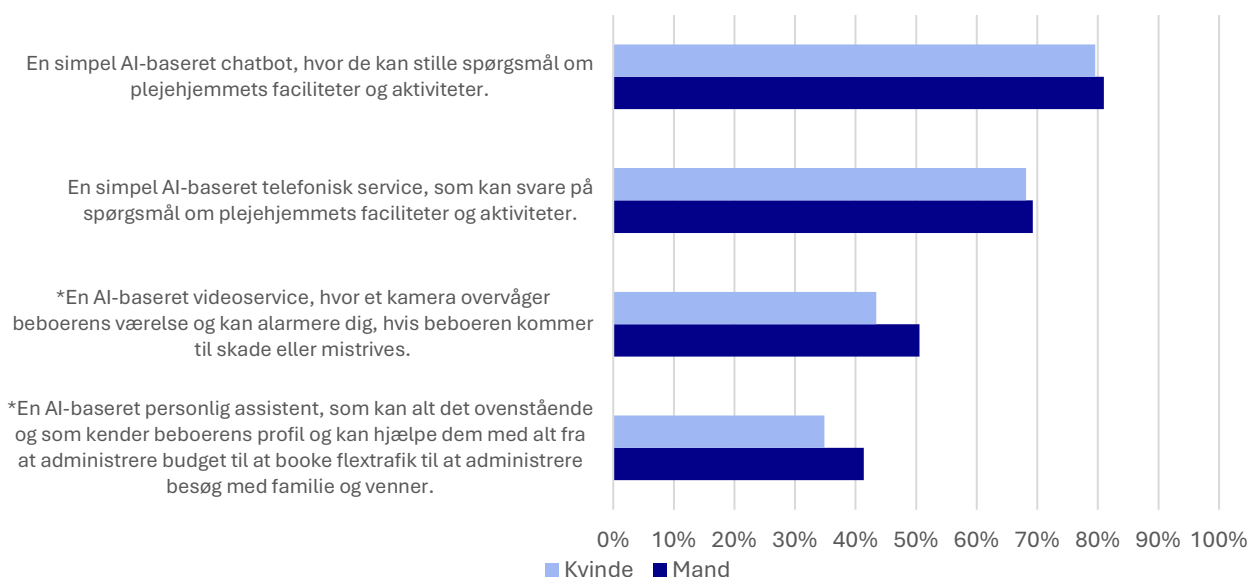

Figureerne viser, at sammenhænge mellem svar og generationer er komplekse og ikke helt entydige. Der er nogle signifikante forskelle, som indikerer, at unge i højere grad vil anbefale hhv. ældre og børn at anvende AI-baserede tjenester. F.eks. svarer lidt flere i Millennial-generationen og Generation Z (hhv. 45% og 42%), at det ville være en god idé for beboeren på plejehjem at anvende en AI-baseret personlig assistent. Det samme gør sig gældende for barnet, som er anbragt uden for hjemmet (hhv. 30% og 26%). Der er dog andre spørgsmål, hvor særligt Generation Z lader til at være mere tilbageholdende – særligt når det gælder videoovervågning. Disse resultater er dog ikke signifikante på et 5% signifikans niveau.

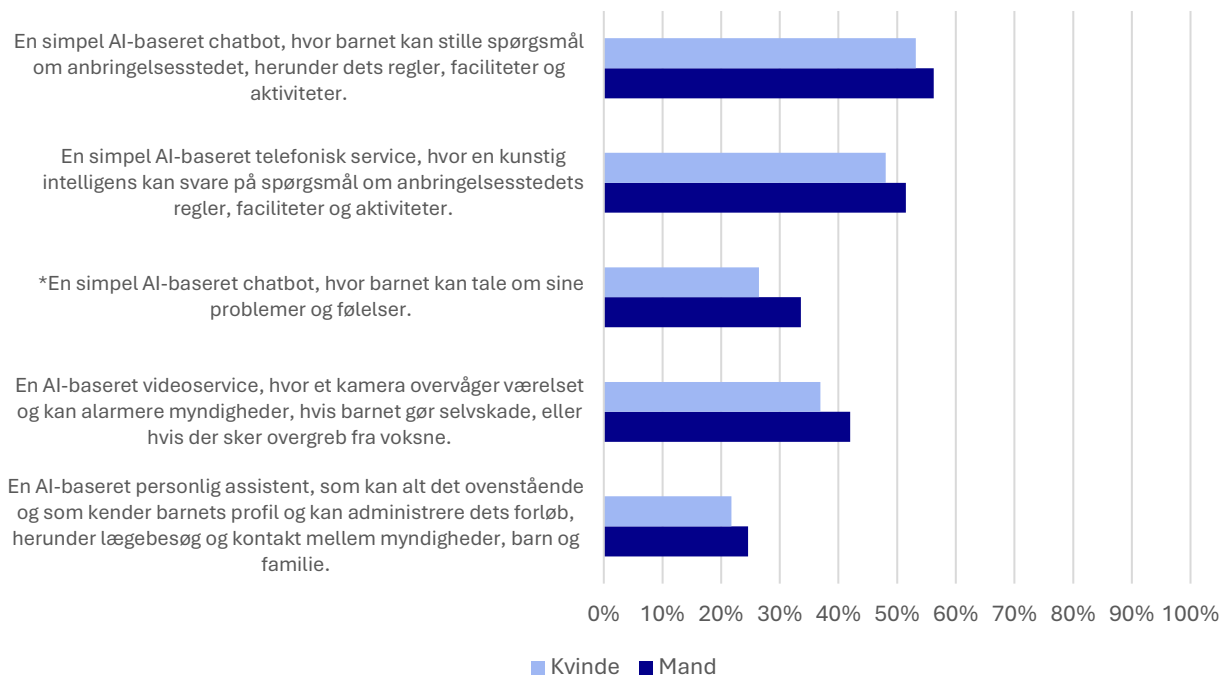
Mænd er lidt mere villige til at anbefale udsatte borgere at benytte AI-baserede værktøjer

Figur 15 og 16 viser forskelle i danskernes svar på scenarierne fordelt på køn. Statistisk signifikante forskelle er fremhævet med en stjernemarkering.

Figur 15: Familiemedlem på plejehjem efter køn (andel, der svarer 'ja')

Figur 16: Barn i anbringelse efter køn (andel, der svarer 'ja')

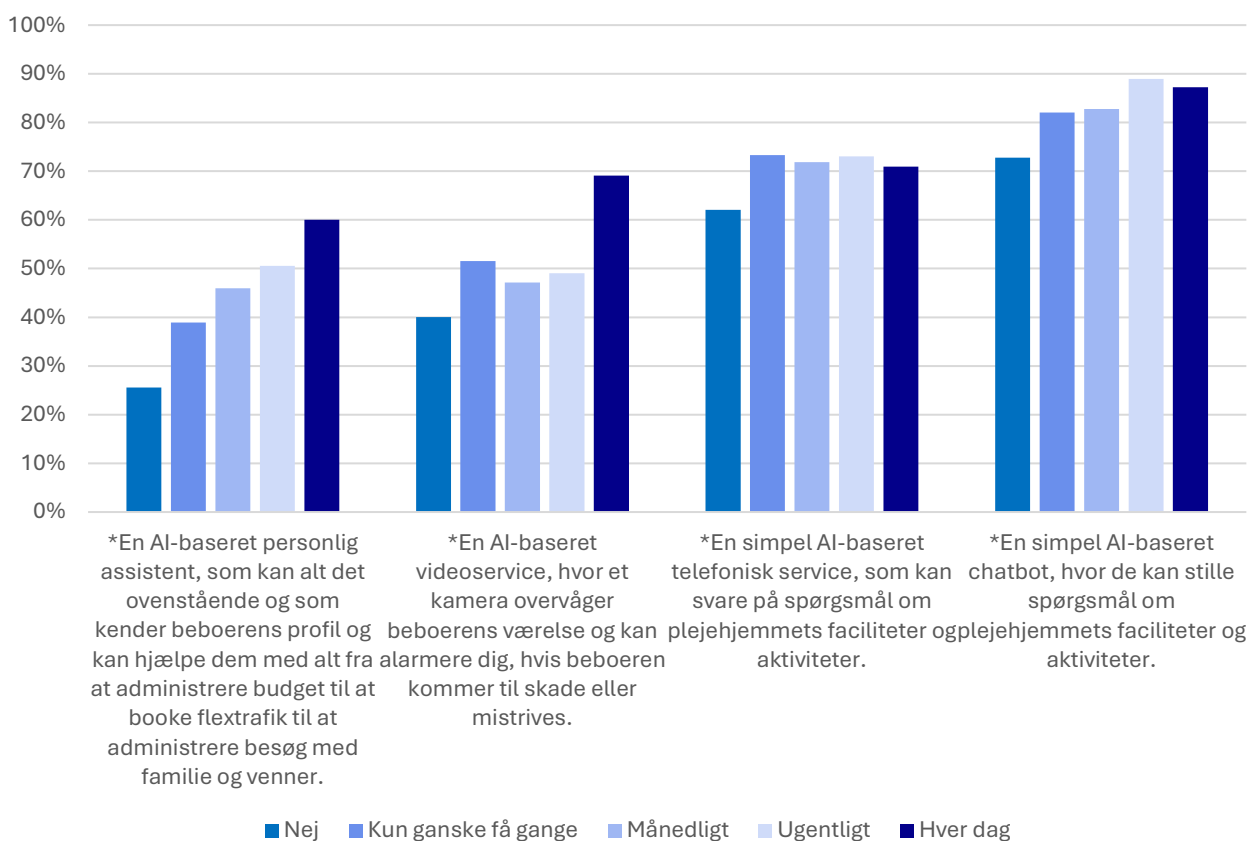
Figureerne viser en lille tendens til, at mænd er villige til at lade kunstig intelligens fylde mere i omsorgen end kvinder. F.eks. svarer 51% af mænd, at de er tilhængere af videoovervågning på plejehjem, mens det kun gælder 43% af kvinder. De er også mere villige til at anbefale et familiemedlem på plejehjem at anvende en AI-baseret personaliseret assistent (41%) end kvinder (35%). Mænd er også mere villige til

at anbefale et barn i anbringelse at bruge en simpel AI-baseret chatbot til at tale om følelser (34%) end kvinder er (26%).

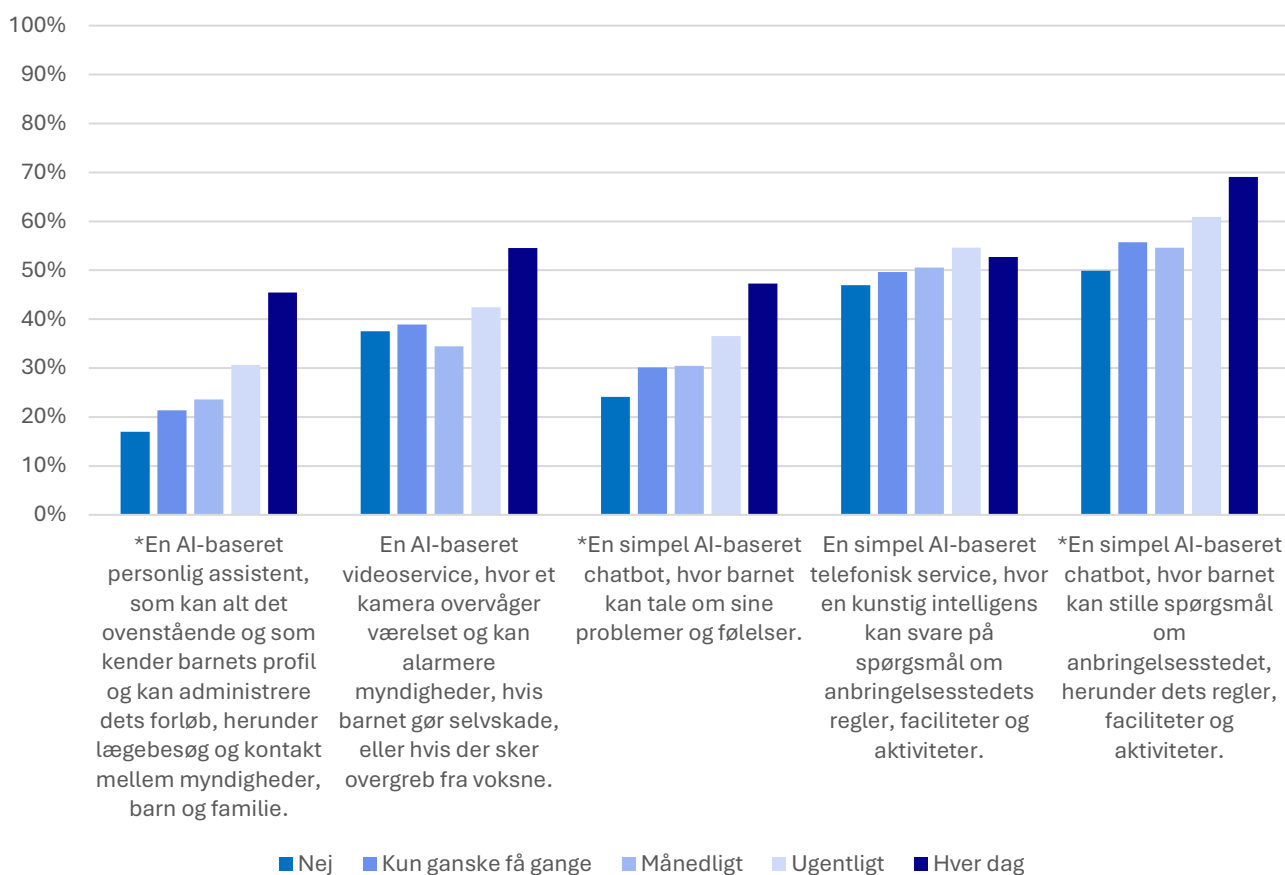
Danskere, der bruger AI hjemme i det private, er mere villige til at anbefale AI-baserede værktøjer

Figur 17 og 18 viser danskernes svar på scenarierne alt efter, hvor ofte de selv anvender generativ AI i det private. Signifikante forskelle er fremhævet med stjernemarkering.

Figur 17: Familiemedlem på plejehjem efter, hvor ofte man bruger generativ AI derhjemme (andel, der svarer 'ja')

Figur 18: Barn i anbringelse efter, hvor ofte man bruger generativ AI derhjemme (andel, der svarer 'ja')

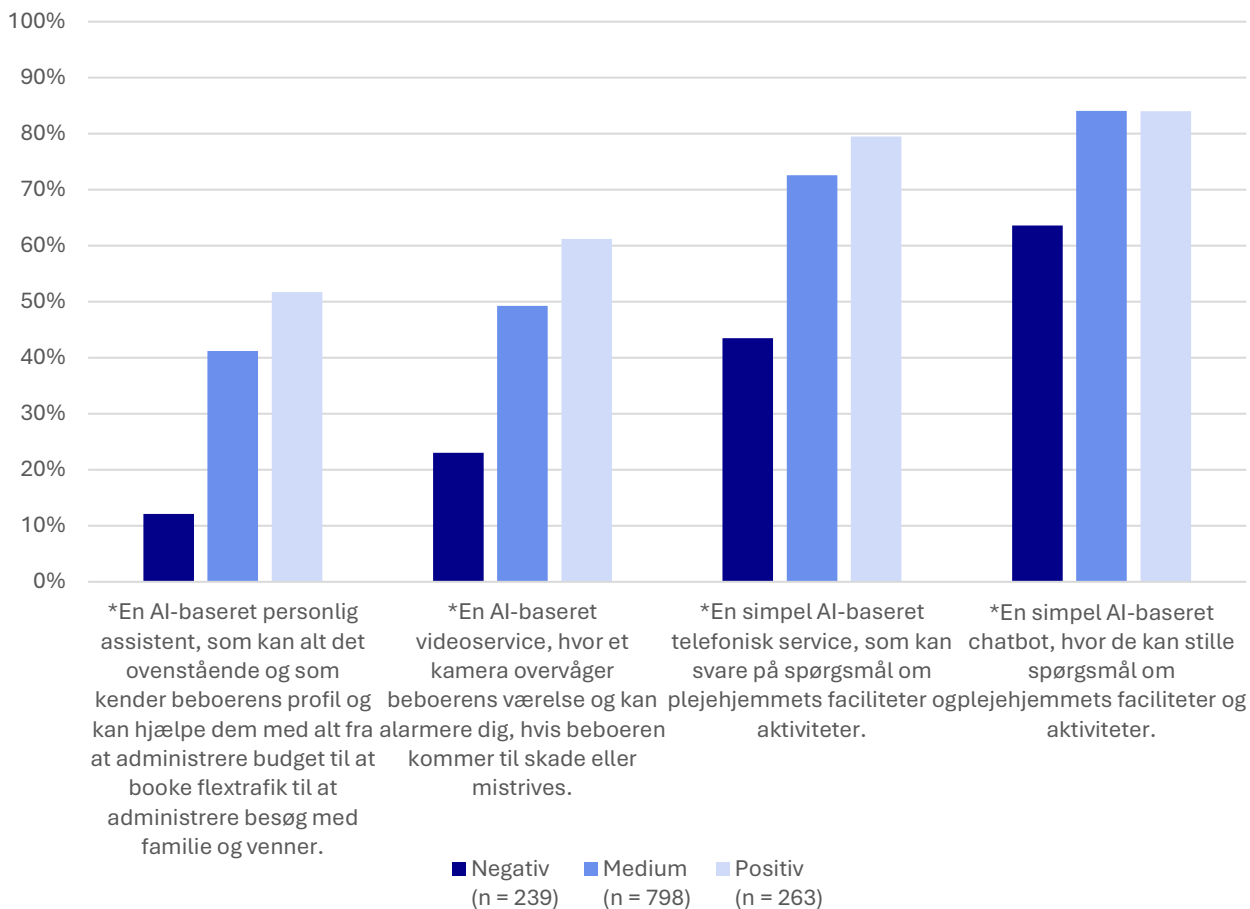

Igen ser vi, at danskernes private brug af generativ kunstig intelligens spiller en stor rolle for deres svar. Generelt stiger opbakningen til brug af AI-baserede tjenester, når det private brug stiger. Det gælder særligt for scenariet med et barn i anbringelse. Her ser vi (igen), at den gruppe, som dagligt anvender kunstig intelligens, skiller sig ud. Denne gruppe er særligt villig til at anbefale en personlig assistent (45%) og en simpel AI-baseret chatbot til at tale om følelser (47%). Det er dog værd at zoome ud og bemærke, at det fortsat kun er lidt under halvdelen, som befinder sig i denne gruppe, der svarer ja.

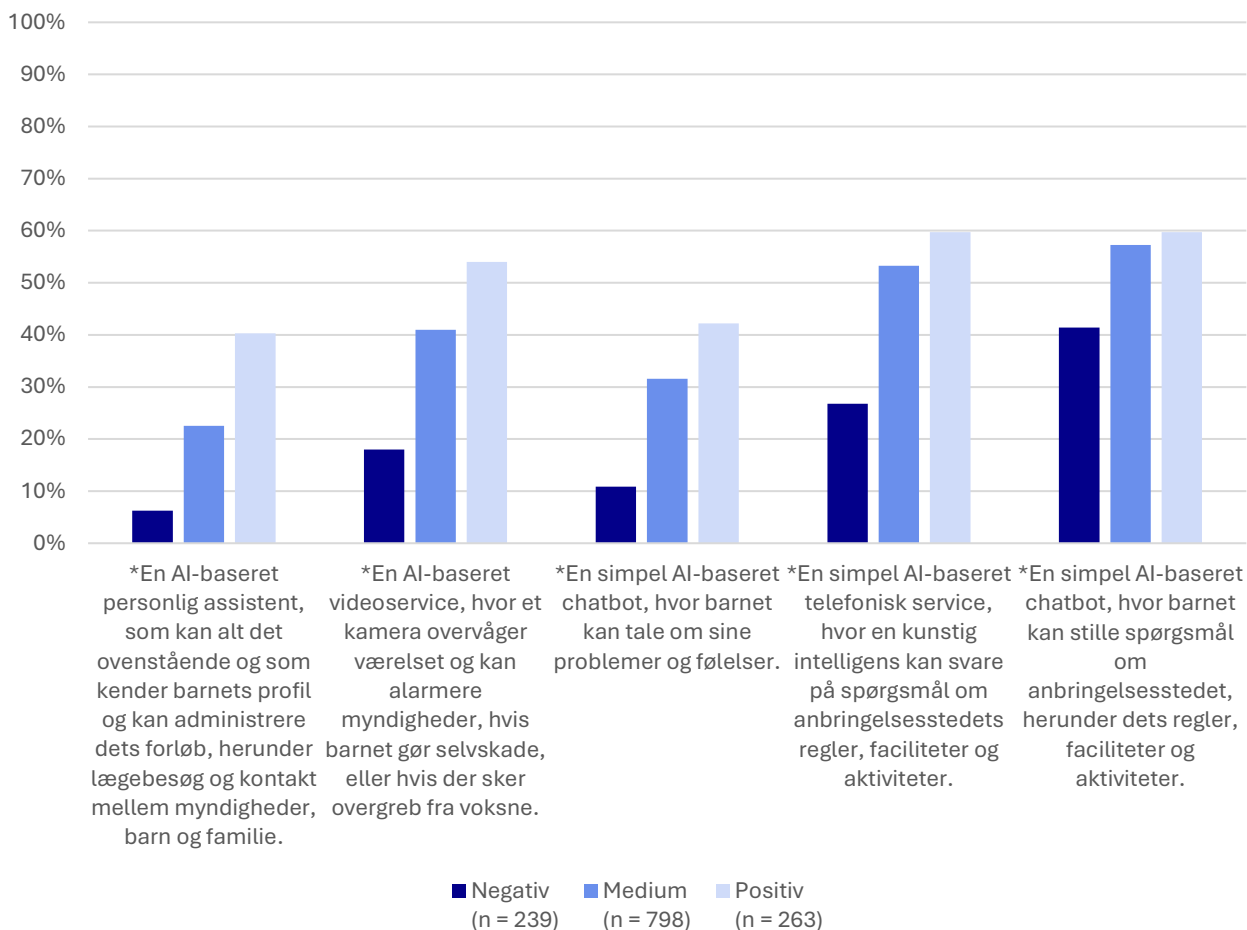
Danskere, som har et negativt syn på AI og teknologiens rolle i samfundet, er særligt modvillige til at anbefale udsatte borgere AI-værktøjer

Figur 19 og 20 viser danskernes svar på scenarie 3 og 4 alt efter, hvor positivt eller negativt de er indstillet over for kunstig intelligens og teknologiens rolle i samfundet generelt. Statistisk signifikante forskelle er fremhævet med stjernemarkering.

Figur 19: Familimedlem på plejehjem efter syn på AI (andel, der svarer 'ja')

Figur 20: Barn i anbringelse efter syn på AI (andel, der svarer 'ja')

Figurene viser (ligesom med scenarie 1 og 2), at respondenternes syn på AI spiller en stor rolle i forhold til, hvorvidt de vil anbefale AI-værktøjer til udsatte borgere. For eksempel ville 60% af dem, som er positivt indstillede over for AI i samfundet, anbefale et barn i anbringelse at anvende en AI-baseret chatbot til at stille faktuelle spørgsmål. Det gælder kun for 41% i den negative gruppe. Igen ser vi, at der er relativt lidt forskel på medium-gruppen og den positive gruppe, når det kommer til at anvende AI-baserede chatbots eller AI-baserede telefoniske services, og at det særligt er den negative gruppe, som skiller sig ud. Dette signalerer igen, at der findes en skævvridning i danskernes syn på AI i den forstand, at de negativt indstillede er særligt modvillige i forhold til at ville anbefale AI-baserede værktøjer til andre.

Opsummering

Overordnet set finder vi, at danskerne er mere positivt indstillede over for implementering af AI-baserede værktøjer for ældre på plejehjem, end for børn i anbringelse. F.eks. mener 80% af danskerne, at et familiemedlem på plejehjem bør anvende en simpel AI-baseret chatbot til at stille praktiske spørgsmål, men for et barn i anbringelse er det kun 55%. Afsnittes overordnede fund kan opsummeres således:

- Danskerne er mest villige til at anbefale simple og rådgivende AI-baserede services til udsatte borgere. Igen er danskerne mest positivt indstillede over for en simpel AI-baseret chatbot, og bliver allerede mere skeptiske, når der er tale om en simpel AI-baseret telefonisk service. Danskerne er splittede når det kommer til AI-baseret videoovervågning af et familiemedlem på plejehjem (47% siger ja), og der er flest danskere, som er imod overvågning, når det involverer et barn (39%). De fleste danskere er også imod anvendelse af AI-baserede personlige assistenter i begge scenarier (38% siger ja for plejehjem og 23% for barn i anbringelse).
- Unge danskere er en smule mere tilhængere af AI-baserede personlige assistenter end ældre danskere, men der findes ikke en gennemgående entydig sammenhæng, der viser, at unge danskere er større tilhængere af AI-baserede services end ældre danskere.
- Mænd er lidt mere villige til at anbefale udsatte ældre og børn at anvende AI-baserede værktøjer end kvinder er.
- Danskere, der i højere grad anvender generativ AI i det private, er også mere tilbøjelige til at synes, at AI-baserede værktøjer er en god idé at benytte for udsatte ældre og børn i offentlig pleje. Dem, der anvender AI mest hyppigt skiller sig ud, særligt når AI-systemerne spiller en større rolle i sagshåndtering og bliver mere avancerede.
- Igen finder vi, at der findes en relativt stor gruppe af danskere (18% i sample), som er negativt indstillede over for AI i samfundet generelt, og de er særligt tilbøjelige til at afvise brug af AI-værktøjer i det offentlige.

Alle fire scenarier: samlet overblik over, hvad der påvirker danskernes opbakning til kunstig intelligens i det offentlige

På baggrund af vores analyser af alle fire scenarier kan vi således komme lidt nærmere, hvad der karakteriserer de danskere, som er åbne for at anvende AI-baserede løsninger i det offentlige. Det er ikke

DDC undersøger:
Danskerne og kunstig intelligens i det offentlige

alle analyser, som indgår i denne rapport (af hensyn til plads), men ønsker man at se konkrete tal for f.eks. politisk holdning, kan man med fordel tilgå rapportens appendiks afsnit 2.0.

Dem, der er mere tilbøjelige til at anvende AI i det offentlige, er karakteriseret ved, at de...	Dem, der er mindre tilbøjelige til at anvende AI i det offentlige, er karakteriseret ved, at de...
Ofte anvender generativ AI i det private	Sjældent anvender generativ AI i det private
Har et positivt syn på kunstig intelligens og dens indflydelse på samfundet	Har et negativt syn på kunstig intelligens og dens indflydelse på samfundet
Selv mener, at de har høj AI-forståelse	Selv mener, at de har lav AI-forståelse
Kommer fra højere indkomstgrupper	Kommer fra lavere indkomstgrupper
Er højreorienterede	Er venstreorienterede
Er mænd	Er kvinder

Disse forskelle er måske særligt relevante at have for øje, når myndigheder og organisationer taler om kunstig intelligens i det offentlige som noget, der skal komme borgerne til gode. På baggrund af vores analyse vil teknologierne være brugbare for nogle borgere, men ikke alle. Det vil særligt være de digitalt kyndige og dem, som i forvejen bruger kunstig intelligens, der vil bakke op om dem. Disse resultater peger på, at myndighederne skal passe på med at tænke for meget i "one-size-fits-all"-løsninger, når det kommer til AI i det offentlige.

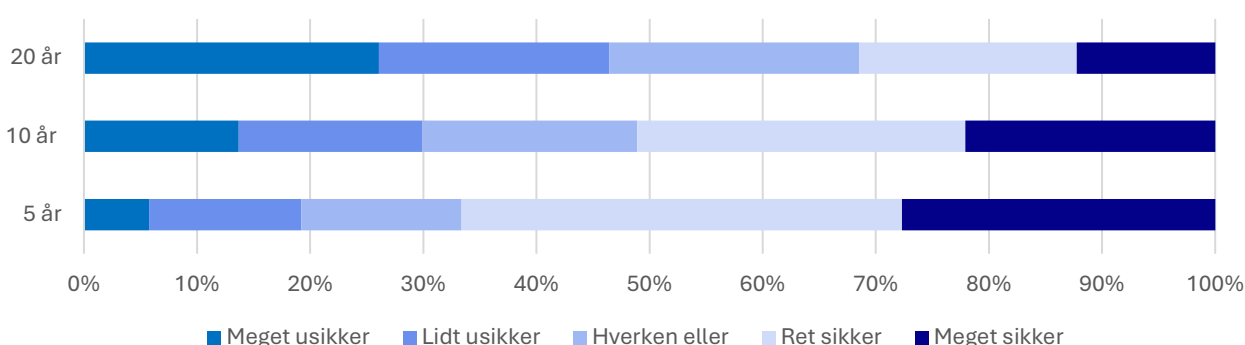
Det er samtidig interessant, at de yngre generationer ikke er (konsistent) mere positivt indstillede end ældre generationer, og derfor er der altså ikke belæg i vores analyse for at sige, at AI-baserede løsninger i det offentlige skulle møde en efterspørgsel om modernisering fra de unge.

Hver femte dansker føler sig usikker på, at de kan følge med den teknologiske udvikling de næste fem år

Indtil videre har rapporten betragtet forskelle i danskernes villighed til at anvende AI-værktøjer i det offentlige. Som nævnt i indledningen ser vi dog tegn på, at udviklingen generelt går den forkerte vej med danskernes opbakning til den digitale offentlige sektor. Derfor ønsker vi i dette afsnit at kaste et blik på fremtiden. Den teknologiske udvikling går hurtigt i samfundet. Rejsekortet er blevet digitalt, den fysiske tusindkroneseddel er blevet ugyldig, og der er flere digitale ID-tjenester på vej fra EU-niveau. Den danske regering har også igangsat tre storskalaprojekter med kunstig intelligens, som ser frem mod store omvæltninger af danskernes møde med det offentlige. Derfor tager vi temperaturen på, hvor sikre danskerne føler sig på, at de kan "følge med" den teknologiske udvikling i fremtiden.

Figur 21 viser andelen af danskere, som føler sig sikre på, at de kan følge med den teknologiske udvikling de næste hhv. 5, 10 og 20 år.

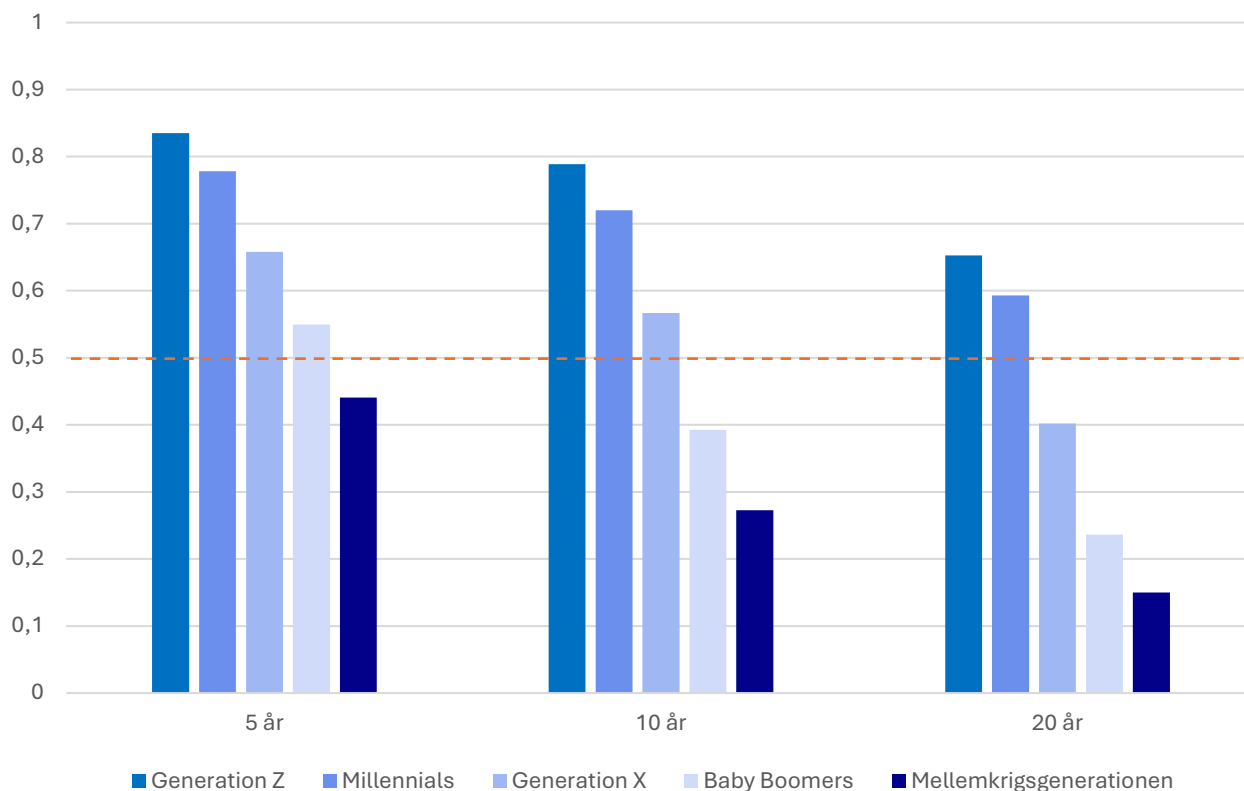
Figur 21: Hvor sikre er danskerne på, at de kan følge med den teknologiske udvikling de næste...

Figuren viser, at 67% af danskerne, det vil sige ca. 2 ud af 3, føler sig ret sikre eller meget sikre på, at de kan følge med den teknologiske udvikling de næste fem år. Samtidig føler ca. en femtedel (19%) af danskere sig usikre på, at de kan følge med udviklingen frem mod 2031. Halvdelen af danskerne (51%) føler sig sikre på, at de kan følge med udviklingen de næste 10 år, og her stiger usikkerheden tilsvarende til 30%. På den helt lange bane – altså om 20 år, er det ca. en tredjedel af danskerne (31%), der føler sig sikre på, at de kan følge med, og næsten halvdelen (46%) føler sig usikre.

Figur 22 viser svarene fordelt på generationer. Her er der beregnet en gennemsnitlig score for, hvor sikre respondenterne føler sig, og hvor 1 = meget sikker og 0 = meget usikker.

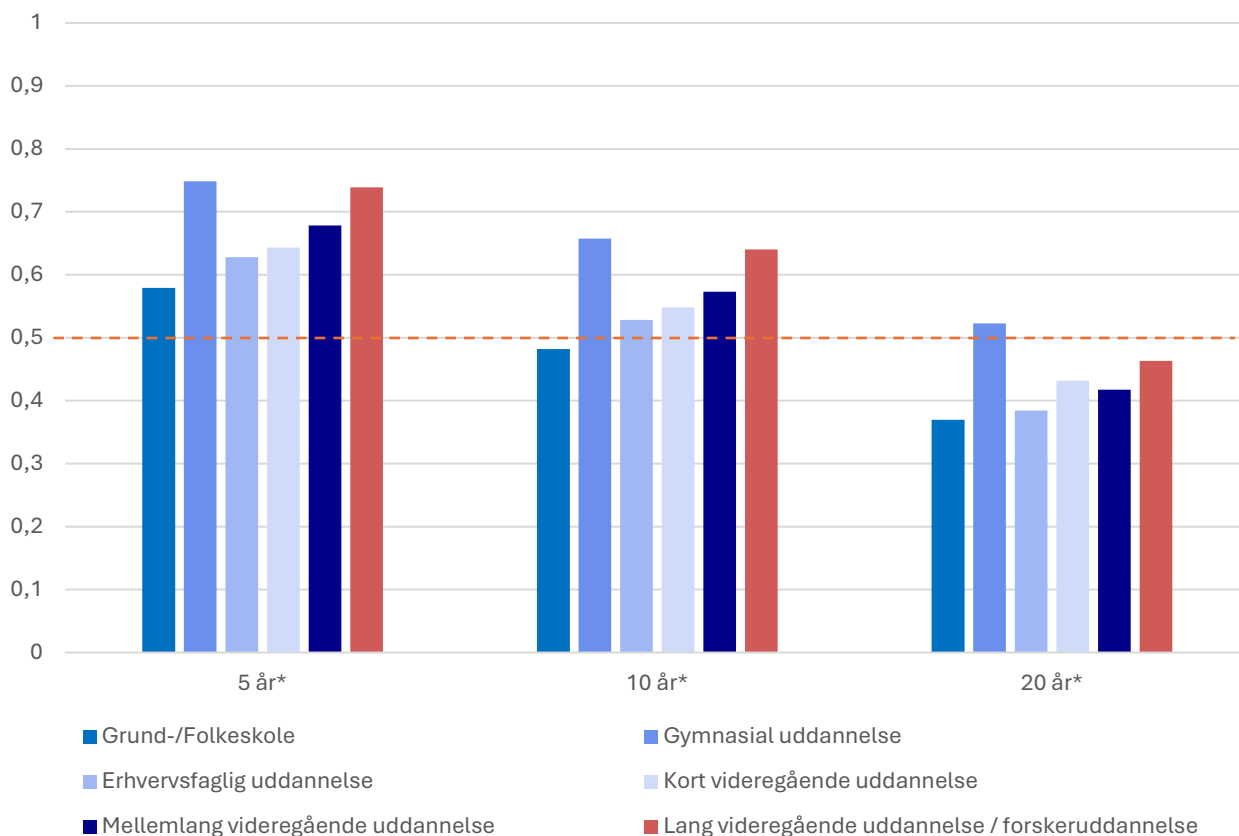
Figur 22: Danskernes selvsikkerhed i at kunne følge med den teknologiske udvikling efter generationer
(1 = meget sikker, 0 = meget usikker)

Figuren viser, at der er forskel på danskernes selvsikkerhed alt efter, hvilken generation de tilhører. Generation Z og Millennials er mest sikre på, at de kan følge med den teknologiske udvikling, og scorer således over midten på skalaen (markeret med stiplede linje) i alle tre tilfælde. Til gengæld kan vi se, at Mellemlkrigsgenerationen (0,44) er usikre på, at de kan følge med den teknologiske udvikling bare de næste fem år. Baby Boomer-generationen udviser heller ikke stor selvsikkerhed (0,55) for de næste fem år, og de falder under skalaens midte, når tidsperspektivet udvides til 10 år (0,39). Her falder alle generationers selvsikkerhed – det gælder også for Generation X (fra 0,66 til 0,57). Når tidsperspektivet forlænges til 20 år, falder Generation X (0,40) også under skalaens midte, og Baby Boomer-generationens score falder yderligere til 0,24. For Mellemlkrigsgenerationen falder scoren helt ned på 0,15. For Millennial-generationen lander scoren stadigvæk over skalaens midte (0,59) og for Generation Z ligger scoren fortsat et godt stykke over midten (0,65). Igen finder vi også en forskel på mænd og kvinder. Her er mænd signifikant mere selvsikre (5 år: 0,72, 10 år: 0,62, 20 år: 0,46) end kvinder (5 år: 0,63, 10 år: 0,53, 20 år: 0,39).

Figur 23 viser fordelingen af danskernes svar fordelt på uddannelsesniveau.

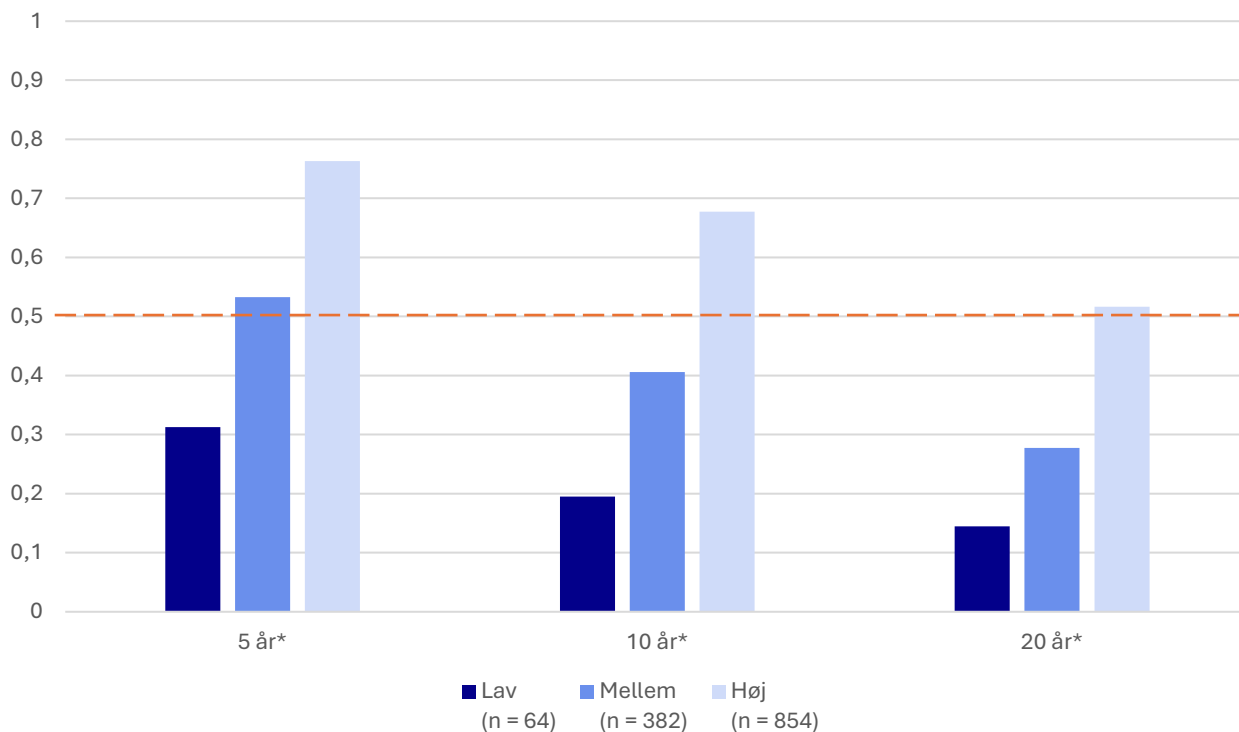
Figur 23: Danskernes selvsikkerhed i at kunne følge med den teknologiske udvikling efter uddannelsesniveau
(1 = meget sikker, 0 = meget usikker)

Figuren viser, at danskere med længere uddannelser er mere selvsikre på, at de kan følge med den teknologiske udvikling. Dem med en gymnasial uddannelse som senest afsluttet uddannelse scorer højest, men det er værd at bemærke, at denne gruppe indeholder en meget større andel unge mennesker og studerende end de andre kategorier gør. Som vi så på den forrige graf, spiller alder en stor rolle for selvsikkerheden, og derfor er det uklart, hvorvidt det er uddannelsesniveauet, som er det afgørende element i denne sammenhæng. I de øvrige kategorier, som er mere ensartet sammensat på alder, ser vi at selvsikkerheden stiger med uddannelsesniveau, og at dem med en lang videregående uddannelse eller forskeruddannelse er mest selvsikre.

Figur 24 viser fordelingen af danskernes svar fordelt på efter, hvor mange digitale kompetencer, de har.

Figur 24: Danskernes selvsikkerhed i at kunne følge med den teknologiske udvikling efter digitale kompetencer (1 = meget sikker, 0 = meget usikker)

Figuren viser, at danskere med høje digitale kompetencer er mere selvsikre på, at de kan følge med den teknologiske udvikling de næste 5, 10 og 20 år. Igen markerer den stiplede linje skalaens midte, og vi kan se, at selv danskere med mellemhøje digitale kompetencer kun lige akkurat scorer over midten (0,53) for de næste fem år. Herefter scorer de langt under midten (0,41) for de næste ti år og endnu lavere (0,28) for de næste tyve år. Det er dermed kun den gruppe, som scorer decideret højt på digitale kompetencer, som er selvsikre på, at de godt kan følge med den digitale udvikling de næste fem, ti og tyve år. Den mere positive nyhed er dog, at de fleste respondenter (n = 854, ca. to tredjedele) befinder sig i denne gruppe.

Opsummering

I forhold til danskernes fremtidsudsigter på at være digitale borgere finder vi således frem til:

- Cirka 1 ud af 5 danskere føler sig usikre på, at de kan følge med den teknologiske udvikling bare de næste fem år – altså frem mod 2031.
- Cirka en tredjedel (30%) af danskerne er usikre på, at de kan følge med den teknologiske udvikling de næste 10 år, det vil sige frem mod 2036, hvor der er fastlagt mål om at spare 30.000 årsværk med kunstig intelligens i det offentlige.
- Unge borgere, mænd og borgere med længere uddannelser føler sig mere sikre på, at de kan følge med udviklingen. Det betyder omvendt at ældre borgere, kvinder og borgere med kortere uddannelser føler sig mest usikre.
- Det er særligt borgere med høje digitale kompetencer, som føler sig sikre på, at de kan følge med i fremtiden. Denne gruppe repræsenterer dog cirka 2/3 af befolkningen.

DDC undersøger:
Danskerne og kunstig intelligens i det offentlige

Referencer

Algoritmer, Data og Demokrati (ADD) (2025): "Befolkningsundersøgelse 2025: Det digitale velfærdssamfund". *ADD (algoritmer.org)*

<https://algoritmer.org/befolkningsundersoegelse/forside/2025-2/det-digitale-velfaerdssamfund/>

Algoritmer, Data og Demokrati (ADD) (2025b): "Befolkningsundersøgelse 2025: Nye teknologier". *ADD (algoritmer.org)*

<https://algoritmer.org/befolkningsundersoegelse/forside/2025-2/nye-teknologier/>

Bigman, Y.E. & Gray, K. (2018) "People are averse to machines making moral decisions". *Cognition*, Vol. 181, pp: 21-34

Datatilsynet (2023): "Brug af kunstig intelligens i den offentlige sektor: Kortlægning". *Datatilsynet (datatilsynet.dk)*

https://www.datatilsynet.dk/Media/638321078593916218/Brug%20af%20kunstig%20intelligens%20i%20den%20offentlige%20sektor_%20kortl%C3%A6gning.pdf

Dansk IT (2024): "Danskerne ønsker langt mere AI i den offentlige sektor". *Dansk IT (akademi.dit.dk)*. Lokaliseret d. 21.04.2026. <https://akademi.dit.dk/Om-DIT-Akademi/Artikler/2024/itip-2024-offentlig-ai#:~:text=Tre%20ud%20af%20fire%20danskere%20%2874%20pct.%29%20mener%2C,r%C3%A5dgi vning%2C%20hvor%20de%20fleste%20stadig%20foretr%C3%A6kker%20menneskelig%20kontakt>

Dansk Industri Analyse (2025): "Befolkningen: Hvis kunstig intelligens øger kvaliteten i den offentlige sektor, så skal det bruges". *Dansk Industri (danskindustri.dk)*. Lokaliseret 21.04.2026. <https://www.danskindustri.dk/globalassets/politik-og-analyser/opa-analyser/2025/befolkningen---hvis-kunstig-intelligens-oger-kvaliteten-i-den-offentlige-sektor-sa-skal-det-bruges.pdf?v=251117>

Dalen, A. v. (2020): "MFI Undersøger: Synet på Nyhedsalgoritmer". *Syddansk Universitet*.

DDC undersøger:
Danskerne og kunstig intelligens i det offentlige

Pew Research Center (2019): "Defining our Six Generations: Your guide to America's six living generations". <https://www.pew.org/en/research-and-analysis/data-visualizations/2019/defining-our-six-generations>

Deloitte (2024): "Evaluering af AI-signaturprojekter: På vegne af Digitaliseringsstyrelsen, Kommunernes Landsforening & Danske Regioner". *Digitaliseringsstyrelsen (digst.dk)*
<https://digst.dk/media/sgjl0dd0/evalueringen-af-signaturprojekterne-2024.pdf>

Dietvorst, B.J., Simmons, J.P., Massey, C. (2015): "Overcoming Algorithm Aversion: People Will Use Imperfect Algorithms If They Can (Even Slightly) Modify Them". i *Management Science* vol. 64(3), pp: 1155-1170

Komiak, S.Y.X, Benbasat, I. (2006): "The Effects of Personalization and Familiarity on Trust and Adoption of Recommendation Agents" i *MIS Quarterly* 30(4), pp: 941-960

Kramer, M.F., Borg, J.S., Conitzer, V., Sinnott-Armstrong, W. (2018): "When Do People Want AI to Make Decisions?" In *2018 AAAI/ACM Conference on AI, Ethics, and Society (AIES '18)*, New Orleans, LA, USA. ACM, New York, USA, pp: 1-6

Logg, J.M., Minson, J.A., Moore, D.A. (2019): "Algorithm appreciation: People prefer algorithmic to human judgment" i *Organizational Behavior and Human Decision Processes* vol. 151, pp: 90-103

Madon, R. & Ashok, M. (2023): "AI adoption and diffusion in public administration: a systematic literature review and future research agenda" i *Government Information Quarterly*, vol. 40(1), artikel 101774.

Møller, M.E. (2025): "KL, regeringen og Danske Regioner: AI skal frigive 30.000 årsværk i det offentlige". *Danske Kommuner (danskekommuner.dk)*. Udgivet 10.06.2025.
<https://danskekommuner.dk/artikler/nyheder/2025/juni/11/kl-regeringen-og-danske-regioner-ai-skal-frigive-30000-aarsvaerk-i-det-offentlige>

DDC undersøger:
Danskerne og kunstig intelligens i det offentlige

Sandberg, T.W., Filstrup, S.H., Dalen, A.v., Vreese, C.D. (2026): *Danskerne bruger mere AI, men er skeptiske over for teknologiens udbredelse i samfundet: Danskerne, digitalisering og kunstig intelligens 2022-2025*. Syddansk Universitet.

DDC undersøger:
Danskerne og kunstig intelligens i det offentlige

Syddansk Universitet
Campusvej 55
5230 Odense M

Telefon: +45 6550 1000
sdu@sdu.dk
www.sdu.dk

